

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 23.12.2002
KOM(2002) 772 slutlig

KOMMISSIONENS RAPPORT TILL RÅDET

**Åtgärder som kommissionen vidtagit efter svar på de kommentarer som bifogas i rådets
rekommendation**

Uppföljningsrapport för budgetåret 2000

KOMMISSIONENS RAPPORT TILL RÅDET

Åtgärder som kommissionen vidtagit efter svar på de kommentarer som bifogas i rådets rekommendation

Uppföljningsrapport för budgetåret 2000

FÖRORD.....	3
INLEDNING	4
1. KAPITEL 1 - EGNA MEDEL.....	11
2. KAPITEL 2 - DEN GEMENSAMMA JORDBRUKSPOLITIKEN.....	14
3. KAPITEL 3 - STRUKTURÅTGÄRDER.....	18
4. KAPITEL 4 - INRE FRÅGOR	24
5. KAPITEL 5 - EXTERN GRANSKNING	28
6. KAPITEL 6 - STÖD INFÖR ANSLUTNINGEN	33
7. KAPITEL 7 - ADMINISTRATIVA UTGIFTER.....	37
8. KAPITEL 8 - FINANSIELLA INSTRUMENT OCH BANKVERKSAMHETER..	40
9. REVISIONSFÖRKLARING OCH UPPGIFTER TILL STÖD FÖR DENNA	41
10. BILAGA - SÄRSKILDA RAPPORTER 2000.....	44

FÖRORD

I enlighet med artikel 276.3 i EG-fördraget och artikel 89.8 i budgetförordningen och som tidigare år, är syftet med kommissionens uppföljningsrapport att redovisa vilka åtgärder den har vidtagit i fråga om de kommentarer som bifogats rekommendationen om ansvarsfrihet för den allmänna budgeten och EKSG:s driftsbudget. Rapporten är ett svar på rådets krav i de särskilda kommentarerna till dess rekommendation om ansvarsfrihet av den 5 mars 2002. På så sätt bör rådet kunna få alla nödvändiga uppgifter om de åtgärder som kommissionen vidtagit när det diskuterar sin kommande rekommendation om ansvarsfrihet för 2001.

De åtgärder som kommissionen vidtagit av kommissionen som svar på rådets rekommendationer återges i den kursiverade texten.

INLEDNING

1. Rådet noterar med tillfredsställelse att kommissionen genom att vidta sådana initiativ för att förbättra sin förvaltning och sina räkenskaper som till stor del har sitt ursprung i revisionsrättens årsrapport visar vilken betydelse denna rapport har som instrument både för kontroll av lagligheten och riktigheten och för en bedömning av kvaliteten hos den ekonomiska förvaltningen. Rådet insisterar följaktligen på att de rekommendationer som görs under ansvarsfrihetsförfarandet måste följas noggrant.

Romano Prodis kommission leder tidigare oöverträffade ansträngningar för att modernisera och förbättra kommissionens ekonomisk förvaltning. I detta sammanhang ses ansvarsfrihetsförfarandet som ett tillfälle till konstruktiv dialog mellan institutionerna för att avgränsa nya områden för möjliga förbättringar.

2. Rådet noterar med tillfredsställelse att rapporten är positiv på många punkter men är på det klara med att kommissionen ännu inte har uppnått alla sina egna mål i samband med reformen. Rådet vill här betona hur viktig man anser omarbetningen av budgetförordningen vara en verklig hörnsten i gemenskapens ekonomiska system.

Kommissionen anser att den redan har uppnått mycket med sina reformer. Kommissionens sammanfattande rapport för år 2001 innehåller en detaljerad analys av hur reformen genomförs. De huvudsakliga inslagen i analysen är följande:

– Prioritering, tilldelning och effektivt utnyttjande av resurser

Etappmål definierades och presenterades i den strategiska planering och programplanering som införts genom reformen. Utarbetandet av årliga förvaltningsplaner inom alla kommissionens avdelningar var ett stort framsteg. Verksamhetsbaserad förvaltning har hjälpt kommissionen att samla verksamheten kring tydliga prioriteringar med väl definierade mål. Bortsett från andra framgångar kan man sluta sig till att kommissionen under 2001 uppnådde vad som utlovats i vitboken, vilket är en betydande prestation med hänsyn till den korta tid och de knappa resurser som stått till dess förfogande samt det faktum att en sådan omfattande förändring endast kan genomföras successivt.

– Personalpolitik

Samrådsförfarandet med personalen och "överläggningar" med de fackliga organisationerna har lett till följande resultat:

1) "Ett samlat ändringspaket för reform av personalpolitiken, som omfattar 15 kapitel antogs i oktober 2001. De första nio kapitlen var avsedda för ett slutgiltigt beslut av kommissionen och gällde följande områden: de sociala aspekterna, inklusive ledighet av familjeskäl och flexibla arbetstider, lika möjligheter, socialpolitik och infrastruktur för personalen, åtgärder mot kränkande behandling, utbildning, rörlighet, rapportering av oegentligheter, disciplin, upprätthålla professionella standarder, rekrytering, chefer på mellannivå, löner och pensioner. Följande sex områden diskuterades för att ge kommissionen en slutgiltig orientering i frågorna: personalbedömning och befordran, karriärstruktur, personal med

tidsbegränsad anställning, medling, flexibel pensionering och allmän översyn av tjänsteföreskrifterna.

2) Den 20 december godkände kommissionen ett förslag till en förordning om ändring av tjänsteföreskrifterna och genomförandebestämmelserna för personalbedömning och befordran i syfte att inhämta ett yttrande om förordningen från den interinstitutionella kommittén för tjänsteföreskrifterna. Förslaget till förordning innehåller alla ändringar av de grundläggande bestämmelser som styr EU:s offentliga förvaltningar som kommissionen anser nödvändiga.

3) Kommissionen antog återstående beslut under det första kvartalet 2002 (riktlinjer för arbetsbeskrivningar och rörlighet, genomförandet av administrativa undersökningar, bestämmelser för nationella experter som tillfälligt tjänstgör vid kommissionen, rapportering av förseelser, socialpolitik, medlingsenheten, riktlinjer för utbildning och upprätthållande av professionella standarder, personalbedömning och befordran). Kommissionen beslöt också att lägga fram förslaget till förordning för rådet i syfte att lagstiftningsförfarandet ska vara avslutat i mitten av 2003.

- Revision, ekonomisk förvaltning och kontroll

Reformen syftar till att göra förfarandena enklare, snabbare och pålitligare genom att förvaltningsansvaret delegeras till dem som är närmare beslutsprocessen och genom att insynen förbättras.

1) Under 2001 införde flera avdelningar nya förfaranden för den ekonomiska förvaltningen, som grundar sig på riskbedömning, organisationsstruktur och kostnadseffektivitet, omfattar de viktigaste stegen i godkännandet av ekonomiska transaktioner och respekterar den grundläggande principen att initiering och verifiering av en transaktion bör hållas åtskilda. Varje avdelning inom kommissionen har också utsett en intern revisionsfunktion som ska hjälpa generaldirektören eller avdelningschefen att verifiera hur effektiva de interna kontrollerna är.

2) Under 2001 blev internrevisionstjänsten också fristående från ekonomistyrningen. Med sina objektiva yttranden har den en avgörande roll när det gäller att försäkra kommissionen om kvaliteten på förvaltnings- och kontrollsystemen.

3) Den centrala finanstjänsten, som inrättades år 2000, koncentrerade sig under 2001 på förslaget till omarbetning av budgetförordningen, definitionen av och riktlinjerna för standarder för internrevision, riskhantering för kommissionens avdelningar samt förstärkning av kontraktsförvaltning och offentlig upphandling inom kommissionen. Dessutom gavs nödvändigt stöd genom en hjälpcentral, utbildning och information. Slutligen ledde behovet av att förbättra de centrala systemen för ekonomisk information till åtgärder som fokuserades på befintliga systems övergripande kvalitet samt utveckling av nya funktioner enligt vad som beskrivs i vitboken (kontraktsdatabas, centralt fakturaregister, hantering av fordringar).

4) I maj 2002 lade generaldirektörer och enhetschefer fram sina första verksamhetsrapporter för 2001. Enligt dessa rapporter har betydande framsteg gjorts för att förbättra systemen för ekonomisk förvaltning.

5) Frågan om internrevision och den ekonomiska förvaltningen har fått ny styrka genom den nya budgetförordningen, som speglar nyckelprinciperna i den ekonomiska reformen och som träder i kraft den 1 januari 2003. Överföringen av den tidigare centraliserade funktionen för

förhandsgodkännanden betyder att avdelningarna måste koncentrera sig på att bli redo att ta fullständigt decentraliserat ansvar. Dessutom kommer de centrala ekonomi- och redovisningssystemen att utvecklas för att säkerställa att de är förenliga med kraven i den nya budgetförordningen (särskilt i fråga om de nya arbetsflödena inom de behöriga avdelningarna och typen av transaktioner). Kommissionen är också på väg att undersöka hur den skulle kunna utveckla systemet i riktning mot periodiserad redovisning, vilket medför förändringar av såväl redovisningsreglerna som datasystemet. Detta system lanserades i en förklaring till kommissionen från Michael Schreyer i juli 2002 som kommer att följas av ett meddelande som innehåller projektplanen i december 2002. Samtidigt fortsätter kommissionen också att vidta åtgärder för att förbättra det nuvarande datasystemets prestanda.

Det är alltså uppenbart att ett stort reformarbete har ägt rum och omarbetningen av budgetförordningen, som enhälligt har beslutades av rådet efter ett mycket intensivt förfarande, har utarbetats på mycket kort tid och inbegripit nödvändig granskning samt diskussion mellan berörda parter.

- Kommissionens revisionsregler och revisionssystem utvecklades under en tid då kassamässig redovisning var i allmänt bruk inom den offentliga sektorn och var huvudsakligen avsedd för budgeträkenskaperna. Förfarandena måste också utformas för att återspegla bestämmelserna i budgetförordningen. Kommissionens redovisningssystem var utformat för budgetmässig redovisning och har endast anpassats i viss utsträckning för att leva upp till moderna redovisningskrav.
- På senare år har kommissionen redan infört element av periodiserad redovisning. Tillförlitligheten och exaktheten i de uppgifter som använts för att sammanställa redovisningarna är emellertid inte optimerade, framför allt på grund av att vissa uppgifter i balansräkningarna och information i bilagorna till räkenskaperna hämtas från källor utanför det officiella räkenskapssystemet.

3. Rådet konstaterar att stora överskott fortfarande finns kvar i slutet av budgetåret. Denna tendens kan påverka gemenskapsbudgetens trovärdighet och sunda förvaltning.

Dessa överskott härrör både från felaktiga beräkningar av inkomster och utgifter. Rådet begär att kommissionen i samarbete med medlemsstaterna skall göra mer exakta beräkningar av finansieringskällorna och anpassa beräkningarna av utgifterna till de verkliga behoven.

Kommissionen fortsätter att utveckla och förbättra budgetförvaltningen. Med stöd i 2001 års genomförandeplan och i linje med den gemensamma förklaringen har kommissionen försett budgetmyndigheten med en mer omfattande genomförandeplan för budgetåret 2002.

Åtgärder har vidtagits för att förbättra prognoserna för utbetalningar ur strukturfonderna (se punkt 3.1).

Den prognos för egna medel som infördes i det preliminära budgetförslaget är utarbetad på grundval av den senaste vårprognoserna från GD Ekonomi och finans och efter överläggningar med medlemsstaterna i Rådgivande kommittén för egna medel. Därefter revideras prognosen också på grundval av det innevarande årets vårprognos vid ett möte i kommittén (vanligen i april) under det berörda budgetåret. Medlemsstaternas utbetalningar justeras efter behov genom en tilläggs- och ändringsbudget. Kommissionen strävar alltid efter

att göra sin prognos exaktare. Det bör emellertid hållas i minnet att prognosen för egna medel gäller ekonomiska aggregat (BNI, mervärdesskatteunderlag, EU-import osv.) som är utsatta för avsevärda svängningar. En viss grad av prognosfel är också oundviklig.

4. Rådet måste framhålla att det faktum att de flesta utgifterna effektueras i medlemsstaterna av nationella organisationer inte påverkar kommissionens slutliga ansvar för genomförandet av budgeten, vilket den är ålagd enligt fördragets bestämmelser.

Även om ansvaret för genomförandet av gemenskapens budget i sista hand vilar på kommissionen, så finns det ett förvaltningsansvar som faller på dem som i praktiken genomför gemenskapsåtgärder. Det framgår allt tydligare av revisionsrättens årsrapport, där de olika rollerna successivt ges en tydligare åtskillnad.

Som kommissionen påpekar i sin analys av medlemsstaternas svar har den noterat en önskan bland medlemsstaterna att omvandla revisionsrättens årliga rapport till ett verktyg för förbättrad budgetförvaltning och en beslutsamhet att fullständigt beakta de iakttagelser och rekommendationer som riktats till dem. Kommissionen riktar särskild uppmärksamhet mot de olika frågor som väckts av medlemsstaterna, särskilt vad gäller förändringen av regelverket (se nedan) och avser att inom ramen för de individuella arbetssätten tillhandahålla allt stöd som medlemsstaterna kan komma att begära för att säkerställa att förordningarna tillämpas på samma sätt överallt och att de är effektiva.

Kommissionen anser också att diskussioner och överläggningar bör inledas om hur man skall kunna stärka dess befogenheter att genomföra inspektioner och utdöma påföljder, vilket på medellång sikt skulle kunna leda till praktiska förslag som kan genomföras med hjälp av befintliga mekanismer, såsom inspektionsfrekvens och finansiella korrigeringar.

5. När det gäller det nuvarande ansvarsfrihetsförfarandet kan rådet endast betona sin oro över att revisionsrätten fortfarande inte kunnat avge en positiv revisionsförklaring på grund av oacceptabla fel i de transaktioner som ligger till grund för betalningarna samtidigt som man noterar att revisionsrätten gjort en positiv bedömning i fråga om egna medel, åtaganden och administrativa utgifter. Rådet frågar sig dessutom varför de många positiva resultat som revisionsrätten nämner i sin rapport inte avspeglas i framför allt antalet fel i garantin av de utfärdade godkännandena.

Revisionsrättens positiva bedömning, som också omfattar räkenskaperna, gäller ett betydande antal åtgärder och visar vad kommissionen uppnått inte blott där den har hela ansvaret för sin verksamhet utan också i ett gemensamt sammanhang såsom egna medel. Kommissionen är emellertid fast besluten att förbättra betalningssituationen och övertygad om att reformprocessen kommer att medföra positiva effekter på kommissionens ekonomiska förvaltning. Vad gäller strukturfonderna understryker kommissionen att rådets förordning nr 1260/1999 och kommissionens genomförandeförordningar nr 438/2001 och 448/2001 har givit en ram som torde säkerställa bättre ekonomisk förvaltning i medlemsstaterna, vilket i sin tur bör leda till ett mer godtagbart antal fel i de underliggande transaktionerna vid utbetalningar. En liknande kontrollförordning har nu antagits för sammanhållningsfonden genom förordning 1286/2002.

6. Rådet värdesätter revisionsrättens arbete med att utveckla revisionsförklaringen till ett instrument för analys av förvaltnings- och kontrollsystemen men samtidigt som man välkomnar det utrymme som revisionsrätten lämnar för uppföljning av tidigare

anmärkningar upprepar man sin begäran om att revisionsrätten också skall fastställa indikatorer som möjliggör en jämförelse av framstegen år från år. Rådet är ändå positivt till det tillvägagångssätt som revisionsrätten använder sig av i denna rapport eftersom detta ger möjlighet att bättre urskilja riskerna och förbättringarna inom varje enskild verksamhetssektor.

Kommissionen är villig att samarbeta med revisionsrätten när det gäller att fastställa representativa indikatorer som också kan tillämpas av kommissionen, inte bara för att mäta utan också för att förbättra kvaliteten på dess ekonomiska förvaltning.

Rådet erkänner att det finns tekniska problemen i samband med revisionen av en verksamhet som är så bred och varierande som den som gemenskapsbudgeten omfattar.

För att sörja för en optimal användning av de nuvarande resurserna och uppnå ett avpassat kostnadsnyttoförhållande stöder rådet således alla initiativ som syftar till att stärka kopplingen mellan kommissionens och medlemsstaternas kontrollarbete och revisionsrättens egen revision.

Samtidigt som revisionsrättens oberoende erkänns uppmanas den i detta sammanhang att låta även andra budgetsektorer omfattas av den praxis som redan tillämpas inom ramen för GJP och som innebär att man stöder sig på de granskningsresultat som medlemsstaternas utbetalande organ kommer fram till. Den kan även använda resultaten av den revision och kontroll som de behöriga nationella institutionerna genomför och utnyttja informationen och kompetensen hos kommissionens internrevisionsenhet.

Denna metod kan visa sig vara mycket användbar med tanke på de ökade risker som utvidgningen i sig innebär beroende på de skilda politiska och administrativa traditioner som kommissionen i framtiden kommer att ställas inför vid genomförandet av budgeten.

Kommissionen kommer med glädje att assistera rådet på de sätt som behövs vid fullföljandet av denna uppgift. Inom området för strukturfonderna har idéer om en mer långtgående samordning av revisionsarbetet utvecklats i en rad rapporter om möjliga förenklingar (se nedan).

7. Rådet erinrar om Europaparlamentets rådets och kommissionens gemensamma uttalande om utestående åtaganden vid rådets möte (budget) den 22 november 2001. Rådet insisterar på att onormala utestående åtaganden måste avvecklas på medellång sikt och förväntar sig att kommissionen senast vid överlämnandet av det preliminära budgetförslaget för 2003 lägger fram en handlingsplan som föreskriver en genomgång av alla poster som innebär risker som konstaterats i början av budgetåret 2002.

1. I den gemensamma förklaringen från november 2001 uppmanades kommissionen att för budgetmyndigheten lägga fram en åtgärdsplan och ett antal rapporter per den 30 april, 31 augusti, 31 december 2002 och 30 april 2003, om de framsteg som gjorts vid undersökningen av "potentiellt onormala" åtaganden (omkring 16 000 stycken).

2. Handlingsplanen och den första genomföranderapporten som omfattar perioden januari till april 2002 lämnades i juni 2002 till budgetmyndigheten tillsammans med det preliminära

budgetförslaget 2003. Den 30 april 2002 hade kommissionen gått igenom 27 % av alla åtaganden (såväl under budgetrubriker som omfattas av den gemensamma förklaringen som under övriga rubriker) som omfattas av denna definition.

3. En andra genomföranderapport som omfattar den samlade situationen under januari fram till slutet av april 2002 kommer att lämnas in till budgetmyndigheten den 15 oktober 2002. Därav framgick att kommissionen inom de budgetrubriker som omfattas av den gemensamma förklaringen har gått igenom omkring 1850 åtaganden (74 %) av det totala antalet fall.

Ytterligare en rapport kommer att utarbetas på grundval av läget den 31 december 2002.

4. Ekofinrådet enades om en gemensam förklaring vid sitt möte den 25 november 2002. Innehållet i denna har mycket gemensamt med det tillvägagångssätt som antogs i förklaringen i november 2001; en åtgärdsplan för att undersöka de eventuellt onormala åtagandena i början av budgetåret 2003 kommer att lämnas in tillsammans med det preliminära budgetförslaget 2004 och rapporterna kommer att bygga på undersökningar den 31 mars, 31 juli och 31 december 2003.

8. Rådet insisterar på att skyddet av gemenskapens ekonomiska intressen måste stärkas. I detta sammanhang erinrar det om vilken betydelse den fäster vid Europeiska byrån för bedrägeribekämpnings (OLAF) arbete och uppberar sin önskan att se de sista hindren mot en väl fungerande byrå undanröjda snarast möjligt.

De återstående hindren för att Europeiska byrån för bedrägeribekämpning skall kunna fungera väl har nu avlägsnats. Den långdragna omstruktureringen av byrån är avklarad och en konsolideringsperiod har tagit sin början. Byrån har nu tre direktorat: Policy- och lagstiftningsfrågor samt rättsliga frågor (Direktorat A); Utredningar och operationer (Direktorat B) samt Underrättelseverksamhet, operativ strategi och informationsteknik (Direktorat C).

Med hänsyn till de möten som skulle hållas mellan direktörerna med ansvar för underrättelseverksamhet, operativ strategi och informationsteknik samt utredningar och operationer, utsågs direktören för underrättelseverksamheten tidigt år 2002 och direktören för Utredningar och operationer har nu utsetts.

En rekryteringsomgång har inletts för att fylla resterande vakanser vid byrån och förhoppningsvis kan den avslutas före 2002 års utgång.

Rådet uppmanar i likhet med revisionsrätten och kommissionen de berörda medlemsstaterna att avsluta förfarandena för att ratificera konventionen om skydd för gemenskapens ekonomiska intressen.

Alla medlemsstater har nu formellt ratificerat konventionen även om fem medlemsstater ännu inte ratificerat det andra protokollet, vilket utgör en integrerad del av konventionen.

I fråga om vad som skiljer bedrägeri från en oegentlighet tog kommissionen genom sitt förslag till Europaparlamentet och rådets direktiv om rättsligt skydd av gemenskapens finansiella intressen initiativ till att besvara denna frågan under 2001. Förslaget innehåller delar från 1995 års konvention om skydd av finansiella intressen, inklusive en definition i artikel 3 däri om bedrägeri och vad som utgör allvarligt bedrägeri. Kommissionen tog initiativ till ett förslag enligt artikel 280 i EG-fördraget eftersom det verkade osannolikt att konventionen och dess vidhängande protokoll under rådande omständigheter skulle

ratificeras av alla medlemsstater, vilket hade varit en förutsättning för att de skulle kunna tillämpas inom hela Europeiska unionen inom en överskådlig framtid. I artikel 1.2 i förordning (EG) nr 2988/95 finns en definition av vad som utgör en oegentlighet.

1. EGNA MEDEL

1.1. Budgetgenomförande

Rådet konstaterar att saldot för genomförandet av budgeten för budgetåret 2000 har blivit mycket stort. Kommissionen uppmanas följaktligen att förfinna budgetberäkningen så att orimliga överskott kan undvikas i framtiden. Kommissionen kan vid behov överväga att så som revisionsrätten föreslår göra justeringar under genomförandet för att ta hänsyn till tendenser som på ett betydande sätt påverkar inkomsterna och göra korrigeringar genom en tilläggs- och ändringsbudget om så är lämpligt.

I stället för att invänta den tilläggs- och ändringsbudgeten som vanligen läggs fram på våren lade kommissionen den 27 februari fram en ändringsbudget avseende medel för budgetåret 2002 för att på så sätt ta hänsyn till betydande inkomstförändringar, särskilt i fråga om potentiellt stora överskott under budgetåret 2001 och följderna av det nya beslutet om egna medel.

Kommissionen fortsätter att på nära håll övervaka genomförandet av budgeten under budgetåret. I juni 2002 försåg kommissionen i enlighet med den gemensamma förklaringen (SN4608/08) budgetmyndigheten med sin genomförandeplan för budgetåret 2002 som gäller rubrikerna 2, 3, 4 och 7. En preliminär översyn gjordes också utifrån genomförandeläget i slutet av juni. I slutet av augusti gick kommissionen igenom 2002 års genomförandeplan och lämnade en rapport till budgetmyndigheten som innehöll en reviderad plan för resten av året. En genomföranderapport utifrån situationen i slutet av oktober lades vidare fram i november, och utgjorde en reviderad plan för återstoden av året. Dessutom lades det årliga förslaget om tekniska ändringar till budgeten (allmänna överföringar) för att nå balans i betalningsbemyndigandena fram för budgetmyndigheten.

Kommissionen bör å andra sidan generellt förbättra kvaliteten på de upplysningar som bifogas inkomst- och utgiftsredovisningen och i synnerhet förse dem med tillräckliga förklarande analyser.

Kommissionen har under en tid förbättrat sina finansiella redovisningar och fortsätter att söka nya förbättringar. Kommissionen informerar Europaparlamentet och rådet om betalnings- och åtagandesituationen varje vecka.

1.2. Särskild bedömning inom ramen för revisionsförklaringen

Rådet välkomnar det faktum att resultatet av kontrollerna gav revisionsrätten tillräckliga garantier för att säkerställa att de traditionella egna medlen var lagliga och korrekta i medlemsstaterna och, inom revisionens ramar, en rimlig säkerhet om att de system för uppbörd av medel från moms och BNI som kommissionen infört är pålitliga.

Det noterar dock att det i likhet med vad revisionsrätten tar upp i sin rapport krävs ytterligare framsteg, i synnerhet när det gäller förvaltningen och kontrollen av antidumpningsåtgärder, inbegripet användningen av nuvarande databaser, och de särskilda räkenskaperna för tullskulder.

Kommissionen fortsätter att koncentrera sig på B-räkenskaperna i sina egna revisioner. För att förbättra förvaltningen av de särskilda räkenskaperna, i synnerhet

avskrivningsförfarandet, föreslog kommissionen en ändring av förordningen 1997. Detta förslag ligger fortfarande kvar hos rådet.

1.3. Skydd för gemenskapens ekonomiska intressen vad avser egna medel

Rådet välkomnar revisionsrättens initiativ att inom ramen för revisionsförklaringen granska situationen för indrivning av egna medel i syfte att skydda gemenskapens ekonomiska intressen.

I detta sammanhang stödjer rådet kommissionens alla åtgärder som syftar till att intensifiera dialogen med medlemsstaterna för att göra det möjligt att jämföra effektiviteten vad gäller de instrument som de nationella myndigheterna förfogar över för att säkerställa skyddet för gemenskapens ekonomiska intressen. Rådet stödjer särskilt revisionsrättens rekommendationer i fråga om moms och noterar de åtgärder som kommissionen redan vidtagit.

Vad gäller mervärdesskattemedlen har kommissionen bl.a. fullföljt sina ansträngningar att stärka det administrativa samarbetet mellan medlemsstaterna, den har fortsatt att i kontrollsyfte utveckla en gemensam strategi för riskanalys och tillsammans med de nationella myndigheterna genomfört en djupgående undersökning av revisionsrättens rekommendationer om bruket av ekonomisk statistik som ett möjligt sätt att kontrollera skatteflyktens omfattning.

1.4. Uppföljning av tidigare iakttagelser

Rådet välkomnar de framsteg som gjorts och som är resultatet av de åtgärder som kommissionen vidtagit till följd av revisionsrättens tidigare iakttagelser och uppmanar kommissionen att fortsätta samarbetet med medlemsstaterna, särskilt när det gäller att tillämpa transiteringsförfarandet för att lösa de problem som detta medför.

Kommissionen har fortsatt sina ansträngningar att förbättra tillämpningen av transiteringsförfarandet genom att avsluta transiteringsreformen, särskilt förstärkningen av garantisystemet, lägga fram en provisorisk version av "Transiteringshandboken" och fatta olika administrativa beslut. Den har tagit vidare steg mot den konkreta tillämpningen av det nya datoriserade transiteringssystemet mellan de stater som tillämpar 1987 års konvention om ett gemensamt transiteringsförfarande. Måldatum är den 1 juli 2003.

Uppgifter från kommissionens inspektioner visar att situationen i medlemsstaterna på det hela taget är på väg att förbättras, även om vägen mot målet är ojäm. Kommissionen har haft ett tätt samarbete med de interna revisionsenheterna i medlemsstaternas tullmyndigheter vilka företog en del inspektioner som sedan utvärderades av kommissionen. Kommissionen kommer att fortsätta arbetet med att utveckla transiteringsreglerna, särskilt med avseende på att lägga grunden för införandet av det nya datoriserade transiteringssystemet.

Rådet uppmanar dessutom kommissionen att respektera revisionsrättens iakttagelser om möjligheten att anmoda medlemsstaterna att periodvis lämna rapporter om kvaliteten på deras BNI-statistik inom ramen för det framtida BNI-direktivet.

Denna iakttagelse berörs i kommissionens utkast till en BNI-förordning (BNI beräknad enligt ENS 95) som genom ett skriftligt förfarande för närvarande förbereds för att ersätta det nuvarande BNI-direktivet. Om direktivet antas tillräckligt tidigt under 2003 kan de första årsrapporterna om kvaliteten på statistiken väntas i oktober 2003. Enligt artikel 2.3 i utkastet

till förslag skall medlemsstaterna förse kommissionen (Eurostat) med en rapport om kvaliteten på deras statistik tillsammans med deras årliga BNI-uppgifter.

Rådet uppmuntrar för övrigt kommissionen att fortsätta ansträngningarna att förbättra förfarandena vad gäller olika statistikseriers tillnärmning för att kunna garantera en fullständig redovisning av beräkningsgrunderna för moms- och BNI-resurser.

Kommissionen har fortsatt att söka sätt att beakta rekommendationerna från revisionsrätten, vilket har lett till ett antal förbättringar i de interna förfarandena. Förbättringarna omfattar utvecklingen av nya garantier för att säkerställa att resultaten av kontrollerna sätter spår redan på räkenskapsstadiet och att standardiserade tabeller antas för att registrera förändringar i beräkningsgrunderna på ett sätt som präglas av öppenhet och insyn.

2. DEN GEMENSAMMA JORDBRUKSPOLITIKEN

2.1. Budgetgenomförande

Rådet upprepar den vikt som det lägger vid respekten för öppenhetsprincipen vid genomförandet av jordbruksutgifterna. Exakta budgetberäkningar är en grundförutsättning för att lyckas med en anslagsförvaltning som både är öppen och effektiv. I detta sammanhang uppmanar rådet kommissionen att i nära samarbete med medlemsstaterna förbättra trovärdigheten i beräkningarna av budgetbehoven. Dessutom bör kommissionen när den utövar sina förvaltningsbefogenheter anstränga sig för att tydliggöra genomförandet av anslagen för att undvika de snedvridningar som revisionsrätten påpekar i sin rapport.

Kommissionen utarbetar sina budgetprognoser för räkenskapsåret på grundval av hypoteser om och statistik från verksamheten, i synnerhet om jordbruksmarknaderna och ordningar för direktstöd, som främst vilar på uppgifter som tillhandahålls av de ansvariga myndigheterna i medlemsstaterna. Kommissionen kommer i enlighet med rådets önskan att intensifiera sitt samarbete med medlemsstaterna på detta område.

Budgetprognoserna för de underavsnitt som gäller marknadsrelaterade GJP-åtgärder förblir inte oförändrade under hela räkenskapsåret utan brukar fluktuera i enlighet med olika jordbruksprodukters marknadsrörelser.

I fråga om den underrubrik i budgetplanen som gäller landsbygdsutvecklingsprogram, kan det faktiska genomförandet fortfarande avvika från besluten om de finansiella programmen för det berörda budgetåret, eftersom vissa medlemsstater på grund av förseningar i genomförandet av sina programbeslut inte realiserat planerade utgifter, revision av utestående fordringar osv. I båda fallen kan dessutom längre förseningar än förutsett, på grund av extra kontroller, och undersökningar av betalningsärenden osv., leda till skillnader mellan prognoserna och genomförandet av budgeten.

Överföringar mellan budgetposter är därför ett viktigt verktyg vid förvaltningen och genomförandet av budgeten på den dynamiska jordbruksmarknaden. I fråga om EUGFJ:s garantisektion förefaller dessutom antalet transfereringar till följd av sektionens mycket detaljerade budgetnomenklatur vara fler jämfört med andra budgetrubriker som har en enklare kontoplan. Denna situation bidrar ändå till målet om öppenhet vid genomförandet av budgeten.

Därför kan överföringar mellan budgetposter som gjorts under genomförandet och förvaltningen av EUGFJ:s budget inte karakteriseras som snedvridning.

Slutligen bör det understrykas att kommissionen uppdaterar sina budgetprognoser minst två gånger per budgetår på grundval av hur budgeten hittills under året har genomförts och på nya uppgifter om utvecklingen och förvaltningen inom jordbruksmarknaderna och programmen för landsbygdsutveckling.

Kommissionens ansträngningar att förbättra precisionen i budgeten har givit goda resultat för budgetåret 2000. Utgifterna uppgick till 99,1 % av anslagen. Inte ens det bästa prognosystem kan emellertid vara 100 % rättvisande, eftersom oförutsedda händelser inträffar, såsom förändringar i växelkursen och på jordbruksmarknaderna. Utgifterna för 2001 uppgick till 97,5 % av anslagen på grund av att marknadsvillkoren blev bättre än väntat.

Kommissionen noterade revisionsrättens iakttagelse avseende volym I av inkomst- och utgiftsredovisningen för år 2000. För att tillmötesgå revisionsrättens påpekande kommer ändringar att göras i 2001 års redovisning

Slutligen ser rådet positivt på det omedelbara genomförandet av ett nytt datorsystem för förvaltning av jordbruksutgifterna (Agrex) som gör det möjligt att optimera utnyttjandet av databasen.

AGREX2: genomförandet går enligt planerna.

2.2. Särskild bedömning inom ramen för revisionsförklaringen

Rådet konstaterar att antalet betydande fel fortfarande är mycket högt, alltför högt anser revisionsrätten, och att det inte finns några tecken på att tendensen utvecklas i positiv riktning. Rådet konstaterar i detta avseende att de flesta fel återkommer ständigt, främst vad avser de slutliga stödmottagarna. Revisionsrätten och kommissionen uppmanas för övrigt att enas om en entydig definition på materiella fel och en metod för att i tiden övervaka utvecklingen av antalet fel.

Revisionsrätten och kommissionen gör avsevärda ansträngningar för att sammanjämka sina åsikter om vad som utgör ett fel. Ändå finns alltid meningsskiljaktigheter i fråga om ett visst antal fall varje år.

Förekomsten av fel kan följas över tiden även om inga meningsfulla slutsatser kan dras om antalet fall i de flesta åtgärder. Det stora flertalet fel är små överskattningar av arealen eller antalet djur som görs av stödmottagarna. Något mönster kan inte urskiljas i några andra åtgärder.

Rådet noterar dock att de ekonomiska konsekvenserna av en del av dessa fel minskar på grund av att kommissionen tillämpar ändamålsenliga finansiella korrigeringar.

Kommissionen håller med om att de finansiella korrigeringarna minskar de ekonomiska konsekvenserna av dessa fel. Det bör emellertid hållas i minnet att finansiella korrigeringar vidtas på grund av felaktig förvaltning i medlemsstaterna och inte blott till följd av beräkningar som stödmottagarna lagt på för hög nivå.

Rådet konstaterar att många av de fel som revisionsrätten upptäckt gäller mycket låga belopp men bekräftar dock sin ståndpunkt från föregående år om nödvändigheten av att förstärka kontrollerna och då framhäva kvalitetsaspekterna så att det säkerställs en bra balans mellan kostnader och intäkter.

Flertalet upptäckta fel gäller små belopp. Av de extrapolerade fel som revisionsrätten upptäckt är 30 av totalt 39 mindre än 10 %, medan 22 gäller felaktiga belopp mindre än 200 euro och sju mindre än 1000 euro.

Tyvärr fortsätter vissa stödmottagare att varje år ange för höga siffror, antingen avsiktligt eller genom okunnighet om reglerna. Kommissionen försöker att höja kvaliteten på kontrollerna och därmed öka den avskräckande av dem (genom påföljdsbestämmelser). Den kommer också att notera rådets åsikt att förhållandet mellan kontrollernas kostnad och nytta skall beaktas.

I detta sammanhang konstaterar rådet att revisionsrättens analys visar att det fortfarande förekommer luckor i flera medlemsstaters kontrollsystem. Rådet stödjer därför revisionsrättens uppmaning till kommissionen att revidera, förenkla och förbättra kvaliteten på den information som den utbyter med medlemsstaterna för att dra bättre fördel av det integrerade administrations- och kontrollsystemet.

Nya regler och praktiska åtgärder har införts för att garantera att kvaliteten på informationen från medlemsstaterna förbättras. Reviderade rapporteringsförfaranden för den årliga sammanställningen av statistiken om djurbidrag i samband med att förordning (EG) nr 2419/2001 trädde i kraft den 1 januari 2002 kommer att leda till mer öppenhet och insyn samt en stärkt revisionsmöjlighet. Det skall vidare också understrykas att medlemsstaterna har ett ansvar för att tillämpa jordbrukslagstiftningen på rätt sätt. Kommissionen har sammanställt ett antal riktlinjer och exempel som skall följas upp av en utgiftsrevision som kommer att säkerställa ett korrekt och enhetligt genomförande.

Slutligen anser rådet att om man fastställer klara kriterier för tilldelning av gemenskapsstöd och förenklar bestämmelserna i allmänhet bör det gå att komma till rätta med vissa av de fel som revisionsrätten konstaterat.

Kommissionen delar rådets uppfattning att enkel och tydlig lagstiftning är avgörande för sund och effektiv förvaltning. Ju mer komplexa reglerna är, desto svårare och kostsammare kommer genomförandet och förvaltningen att bli. Dessutom kommer komplexiteten att både öka risken för fel och oegentligheter och samtidigt göra kontrollen svårare. Detta är en viktig fråga för alla sektorer, inte enbart jordbrukssektorn. Kommissionen har tidigare medgivit att kritiken av komplexiteten i gemenskapens jordbrukspolitik är motiverad och under senare år har den gjort förenklingen till en av sina vägledande principer i förhandlingarna om den gemensamma jordbrukspolitiken. Generaldirektoratet för jordbruk har vidtagit förenklingsåtgärder under ett antal år och detta har och blivit en av direktoratets viktigaste prioriteringar. De riktlinjer för ändamålet som skall tillämpas inom generaldirektoratet finns redan för att säkerställa att det finns en allmän medvetenhet om behovet av förenkling och syftet därmed. En arbetsgrupp som innefattar företrädare för medlemsstaterna inrättades under andra halvåret 2000, behovet av förenkling har också beaktats i översynen efter halva tiden.

Kommissionen delar därför till fullo rådets uppfattning att förenklingsarbetet spelar en viktig roll för att minska antalet fel som revisionsrätten upptäckt.

2.3. Avslutningen av räkenskaperna

När det gäller stöd till linodling följer rådet noga förloppet i de pågående administrativa och rättsliga förfarandena och kommer i sinom tid att dra de slutsatser som är lämpliga i enlighet med rådets behörighet.

Stödet till linodling behandlas inom ramen för kommissionens revisionsförfarande.

2.4. Uppföljning av tidigare iakttagelser

Rådet konstaterar med tillfredsställelse de framsteg som gjorts på såväl lagstiftningsnivå som på finansiell nivå till följd av revisionsrättens iakttagelser och uppmanar kommissionen att fortsätta sina ansträngningar för att i förekommande fall rätta till de brister som kvarstår. Rådet rekommenderar kommissionen att bl.a. utnyttja revisionsrättens senaste särskilda rapport som referensunderlag för översyn efter halva tiden av mjölksektorns utveckling och

fortsätta samarbetet med medlemsstaterna så att det integrerade administrations- och kontrollsystemet fungerar effektivt.

I sitt meddelande om halvtidsöversynen av Agenda 2000 hänvisar kommissionen till rekommendationerna i revisionsrättens specialrapport om reglerna för mjölkkvoter, durumvete och torrfoder.

Kommissionen fortsätter att spela en aktiv roll när medlemsstaternas förfaranden skall organiseras, inte blott genom iakttagelser och rekommendationer som lämnas i samband med dess utgiftsrevisioner på platsen utan också genom möten mellan expertgrupper och utdelning av riktlinjer och uttolkningar i avsikt att säkerställa en enhetlig inställning och tillämpning.

3. STRUKTURÅTGÄRDER

3.1. Budgetgenomförande

Rådet erinrar om att år 2000 var det första budgetåret i strukturfondernas nya programperiod 2000-2006, något som har lett till att man ägnat större delen av året, liksom under 1989 och 1994, åt att genomföra de nya bestämmelserna om strukturåtgärder och åt programplaneringsarbete. Dessutom kännetecknas år 2000 av att man avslutade de program som hörde till perioden 1994-1999.

Rådet beklagar de otaliga förseningar som iakttagits vid införandet av perioden 2000-2006, särskilt när det gäller att anta program, bl.a. gemenskapsinitiativ. Rådet uppmanar kommissionen att respektera föreskrivna tidsfrister bättre och vidta alla de åtgärder som är nödvändiga på kommissionsnivå för att sådana förseningar inte återuppträder. När det gäller nya gemenskapsinitiativ (Leader, Equal, Interreg, Urban) noterar rådet att inget program har kunnat godkännas under 2000.

Kommissionen håller med om att en del av förseningarna i samband med antagandet av nya program hade kunnat undvikas om förfarandena hade varit enklare. Eftersom kommissionen anser att det övergripande resultatet av programperioden 2000-06 var positivt i fråga om kvaliteten på de nya program som antagits och hur de förvaltats, har en reflexionsprocess redan inletts för att utröna vad man kan lära sig av resultatet, både till förmån för nuvarande program och särskilt för dem som träder i kraft efter 2006.

Det huvudsakliga skälet till att förfarandet för att godkänna gemenskapsinitiativet blev så tidskrävande var de preliminära etapper som föreskrivs i förordningarna. Varje steg i förfarandet togs emellertid på kortast möjliga tid. Förfarandet försenades i någon mån av att medlemsstaterna inte inkom med sina programförslag inom utsatt tid. Endast 24 av 72 ansökningar om Interreg III-program och 13 av 70 ansökningar om Urban II-program inkom inom den utsatta tidsfristen på sex månader.

Kommissionen överväger nu hur detta förfarande skall kunna förenklas i framtiden. Den önskar säkerställa att tidtabellen för lagstiftningsförfarandet i parlamentet och rådet skall göra att man kan förhandla om program före genomförandeperioden. För kandidatländerna innebär anslutningsinstrumenten att de kan förbereda sig på programplaneringen och förvaltningen av strukturfonderna och Sammanhållningsfonden. För närvarande arbetar kommissionen för att strömlinjeforma regler och förfaranden så långt som möjligt utan förändringar eller med bara mindre förändringar av lagstiftningen. Den har också reformerat sina betalningsförfaranden.

Rådet är medvetet om de svagheter som kvarstår i beräkningen och genomförandet av budgeten på området för strukturåtgärder och noterar revisionsrättens iakttagelse, enligt vilken nätverket för utbyte av budgetinformation mellan kommissionen och medlemsstaterna inte har visat sig vara tillräckligt effektivt. Rådet uppmanar kommissionen att fortsätta sina ansträngningar att skaffa sig lämpliga instrument som kan förbättra budgetberäkningarna.

I förordningen om strukturfonderna (1260/99) föreskrivs det att medlemsstaterna till kommissionen senast den 30 april varje år skall inlämna detaljerade utgiftsprognoser som omfattar innevarande och följande år. Kommissionen har gjort ansträngningar för att förbättra prognosernas tillförlitlighet så att de kan bli ett förvaltningsverktyg trots inneboende osäkerhetsfaktorer (utgifter till följd ett stort antal enskilda projekt) och

kommissionens bristande erfarenhet av det nya ersättningsbaserade betalningssystemet och den har fortsatt att regelbundet påminna medlemsstaterna om prognosernas betydelse. I mars 2002 hade alla medlemsstater lämnat in sina prognoser (i slutet av maj var det endast två medlemsstater som inte lämnat in sina). Efter en analys kan prognoserna användas till fastställa nivåerna på de betalningsbemyndiganden som krävs under varje post i kommande års budget. Emellertid kom de in för sent för att kunna tas med i budgetutkastet, vilket kommissionen måste lämna innan svaren från medlemsstaterna inkommer.

För att förbättra budgetprognosen från medlemsstaterna kommer emellertid kommissionen i fortsättningen att vidta följande åtgärder:

– Att regelbundet och per medlemsstat informera budgetmyndigheten om resultatet av (och felen i) prognosenkäten.

- Att inte bara överlämna prognosen till de ständiga representationerna utan att också via de geografiska enheterna i generaldirektoraten med ansvar för strukturfonderna skicka en kopia till förvaltningsmyndigheterna för de olika programmen. Kommissionen kommer emellertid att använda sig av de geografiska enheternas relationer med programdirektörerna i medlemsstaterna för att erhålla mer tillförlitliga uppgifter grundade på uppgifter från alla program.

Rådet är övertygat om att de nya bestämmelserna tillsammans med den nya finansieringsstrukturen och den pågående reformen av kommission på sikt kommer att göra det möjligt att förbättra kvaliteten på beräkningarna och genomförandet och uppmanar kommissionen att fortsätta ansträngningarna att förenkla förvaltningen och påskynda genomförandet av anslagen till strukturåtgärder.

Kommissionen håller med om att tillämpningen av de nya beräkningar som styr strukturfonderna inte alltid har lett till den önskade förenklingen av förvaltningen.

Sedan frågan diskuterades vid rådets informella möte i Namur i juli 2001 har kommissionen börjat undersöka olika sätt att förenkla tillämpningen av bestämmelserna samtidigt som man behåller de positiva aspekterna av reformen enligt 1999 års förordningar. Diskussionerna gäller både de förbättringar som kan genomföras under innevarande period och dem som bör planeras för perioden efter 2006.

Förenkling under innevarande period kräver ett relativt tekniskt förhållningssätt som bygger på tolkning och samordning. I framtida lagstiftning måste därför hänsyn åter tas till den politiska frågan om ansvarsfördelningen mellan kommissionen och medlemsstaterna i en situation där de senare bär huvuddelen av ansvaret för att definiera målen för strukturfonderna och för att förvalta åtaganden.

Förenklingsdiskussionen fortsätter och frågan kommer att tas upp med medlemsstaterna i strukturfondernas rådgivande kommittéer vid ett möte med ministrarna för regionalpolitik den 7 oktober och på teknisk nivå vid ett gemensamt möte i strukturfonskommittéerna den 19–21 november.

För övrigt noterar rådet kommissionens åtagande att göra tillämpningen av de nya bestämmelserna klarare och enhetligare i fråga om automatiskt tillbakadragande av outnyttjade åtaganden vid utgången av det andra året efter åtagandeåret och så snart som möjligt underrätta medlemsstaterna om detta.

I fråga om programperioden 2000-2006 kommer tillämpningen av regeln om automatiskt frigörande av medel år $n+2$ " att uppmuntra till genomförandet av betalningar och en minskning av utestående åtaganden genom att minska åtagandena. I en skrivelse till alla medlemsstater i november 2001 riktade kommissionen uppmärksamheten mot denna regel och de risker som den innebär. Sedan dess har kommissionen regelbundet hållit medlemsstaterna underrättade om genomförandegraden i de enskilda programmen.

Rådet välkomnar att den information om strukturåtgärder som kommissionen lagt fram i volym I av sin inkomst- och utgiftsredovisning är mer fullständig än tidigare år och uppmanar kommissionen att fortsätta ansträngningarna när det gäller klarlägganden såsom revisionsrätten föreslår.

När det gäller perioden 1994-1999 noterar rådet revisionsrättens iakttagelser beträffande justeringarna av åtaganden som gjorts och uppmanar kommissionen att snarast möjligt fatta slutgiltiga beslut om dessa interventioner. Rådet anmodar kommissionen att säkerställa att interventionerna i den första fasen (1994-1996) av mål 2 avslutas skyndsamt och att åtgärda bristerna i den samlade informationen om de framsteg som gjorts beträffande interventioner på plats.

I slutet av 2001 hade kommissionen slutfört sitt förfarande för att bekräfta de finansiella tabellerna för programperioden 1994-99, med mycket få undantag som berodde på att de berörda medlemsstaterna kommit in med sina uppgifter för sent. I juni 2002 hade avsevärda framsteg med att avsluta programperioden 1994-1996 gjorts då endast 29 av de 72 återstående nu återstår att avslutas.

Uppgifterna om hur medlemsstaterna använder sig av strukturfonderna skulle förbättras om en datorisering genomfördes och rapporteringsskyldigheten skulle tillämpas på ett striktare sätt. Nyheter som introducerats på detta område är: strukturfondernas gemensamma databas, kopplingen av interimsbetalningar till inlämnandet av årsrapporter, bättre prognostisering av betalningskrav, kodning av projekt i enlighet med en standardiserad klassificering, rapportering av finansiella korrigeringar och återkrav samt tillgång till detaljerad information om projekt före revisionen.

För övrigt upprepar rådet den vikt som det lägger vid ett skyndsamt avslutande av de sista ärenden som hör till programperioderna före 1994.

Kommissionen har minskat antalet utestående ärenden till en handfull särskilt omtvistade ärenden eller ärenden som omfattar rättsliga åtgärder vilka fortfarande pågår. Kommissionen förväntar sig att dessa ärenden skall vara avslutade i slutet av år 2002.

Den 30 juni 2002 uppgick återstoden av utestående åtaganden från program före 1994 till 370 miljoner euro, eller 0,6 % av de totala medel som man åtagit sig att betala ut mellan 1989 och 1993. I slutet av 2002 bör endast sådana ärenden kvarstå som inte kan avslutas innan de rättsliga förfarandena avslutats.

3.2. Särskild bedömning inom ramen för revisionsförklaringen

Rådet noterar att revisionsrätten anser att antalet fastställda fel i utgiftsredogörelserna för perioderna före 2000 fortfarande är högt, liksom tidigare år. Rådet konstaterar också att en del av de allvarligaste felen som upptäckts i utgiftsredogörelserna dock inte påverkar kommissionens utbetalningsbelopp. Rådet noterar dock revisionsrättens iakttagelse att frekvensen i konstaterade fel ökar risken för att gemenskapsbudgeten skall påverkas.

Om det avslutningsförfarande som föreskrivs i gemenskapens regler, särskilt artikel 8 i förordning 2064/97, tillämpas strikt av medlemsstaterna och kommissionen, torde det vara en tillförlitlig garanti för att oberättigade utgifter inte kommer i fråga före betalningen av de slutliga återstående beloppen.

Alla allvarliga fel som upptäckts i samband med strukturfonderna och revisionsförklaringen för 2000 gjordes antingen på nationell/lokal nivå eller på stödmottagarnivå. Kommissionen har vidtagit lämpliga åtgärder för att påminna de berörda myndigheterna om behovet av att säkerställa en strikt tillämpning av gällande regler och att snarast möjligt genomföra adekvata korrigeringar.

Rådet noterar dessutom revisionsrättens anmärkningar beträffande eventuella svagheter i de interna kontrollförfaranden som avser åtaganden inom området för strukturåtgärder och uppmanar kommissionen att göra de nödvändiga ändringarna och justeringarna.

Kommissionen delar inte revisionsrättens uppfattning om svagheter i de interna kontrollförfarandena. Under alla omständigheter finns förfaranden som normalt skall garantera att den typ av fel som revisionsrätten upptäckt inte inträffar på nytt.

Rådet välkomnar kommissionens åtagande att upprätta ett informationsdokument om reglerna för utgifternas berättigande och att i detta sammanhang klargöra frågorna kring tillämpningen av den nya regeln beträffande det berättigade i den moms som de offentliga förvaltningarna är skyldiga att betala.

Under det gångna året klargjorde kommissionen och medlemsstaterna tillsammans i de fall där det krävdes frågan om huruvida momsutgifterna var stödberättigande. Gällande regler visade sig tillräckligt klara. Mot bakgrund av upprepade krav från medlemsstaterna att minska antalet förklarande anmärkningar och andra handlingar anser kommissionen att ytterligare information nu är överflödig och bara riskerar att komplicera saker och ting. Om medlemsstaterna begär ytterligare information är kommissionen emellertid beredd att lägga fram dessa uppgifter.

I enlighet med rådets rekommendation om ansvarsfrihet för budgetåret 1999 insisterar rådet på den vikt som det lägger vid övervakning och kontroll av programmets avslutande och nödvändigheten av att utan onödigt dröjsmål göra de nödvändiga tillbakadragandena inom ramen för de åtaganden som återstår att reglera.

Kommissionen delar rådets uppfattning att avslutandet av programmen skall genomföras på ett rigoröst och effektivt sätt, så att dels rimliga garantier kan ges om att stödberättigande utgifter inte är föremål för samfinansiering via gemenskapen, dels att åtaganden som slutligen återstår att reglera betalas inom gällande tidsgränser när kravet från medlemsstaterna är komplett och korrekt.

När det gäller revisionsrättens iakttagelser beträffande den finansiella kontrollen av strukturfondernas utgifter och genomförandet av förordningarna nr 2064/97 och nr 1681/94 erinrar rådet om sina slutsatser till revisionsrättens särskilda rapport nr 10/2001, som återfinns i ett addendum till denna rekommendation, framför allt uppmaningen att komplettera riktlinjerna för genomförandet av dessa förordningar.

Kommissionen vill uppmärksamma på både den mycket detaljerade vägledning som har lämnats i fråga om förordning nr 2064/97 sedan den antogs och de regelbundna möten som

hållits med medlemsstater där den har diskuterats. Under 2001 och 2002 genomförde kommissionen en omfattande granskning av hur medlemsstaterna efterlevde förordningen. En halvtidsrapport om resultaten av granskningen lades fram för medlemsstaterna i oktober 2001. I arbetet med att förbereda avslutandet har kommissionen genom informationsmeddelanden som lämnats till kommittén för utveckling och omställning av regioner nyligen tillhandahållit ytterligare specifik vägledning i fråga om tillämpningen av artikel 8 i förordningen och vid ett gemensamt möte för alla fonder i februari 2002.

Under hösten 2002 genomför kommissionen och OLAF en granskning av medlemsstaternas rapportering och uppföljning av oegentligheter enligt förordningarna 1681/94 och 1831/94.

Rådet noterar revisionsrättens iakttagelse att kommissionens avdelningar som ansvarar för kontrollen av Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) och Sammanhållningsfonden har gjort färre kontroller 2000 än föregående år, främst på grund av den interna reformprocessen i kommissionen, och att dessa avdelningar planerar att prioritera revisionen av förvaltnings- och kontrollsystemen. Rådet välkomnar revisionsrättens iakttagelse att de avdelningar som ansvarar för kontrollen av ERUF och Sammanhållningsfonden har inlett vissa åtgärder för att förbättra kontrollernas utformning, omfattning, kvalitet och uppföljning. Dessutom noterar rådet kommissionens åtagande att lägga större vikt vid revisionen när det gäller att avsluta interventionerna enligt arbetsprogrammet för 2002.

Även om det övergångsförfarande som följde av reformen under år 2000 i vissa fall påverkar antalet kontroller på platsen som genomförts av GD regionalpolitik visar det sig att detta var en tillfällig företeelse. För Europeiska regionala utvecklingsfondens (ERUF) vidkommande har exempelvis antalet stickprover ökat från 61 stycken 1999 till 52 stycken år 2000 och 70 stycken 2001. För Sammanhållningsfondens vidkommande utfördes 7 prover 1999, 3 stycken 2000 och 6 stycken 2001. År 2001 utfördes dessutom 80 stickprovsrevisioner av externa revisorer på uppdrag av generaldirektoratet för att kontrollera direktförvaltade projekt som finansieras enligt bestämmelserna i artiklarna 7 och 10 i förordning 4254/88. Ytterligare förstärkningar av revisionsenheterna har skett under 2002, vilket kommer att visa sig genom en fortsatt ökad revisionsverksamhet, särskilt inom Sammanhållningsfonden.

Kommissionen bekräftar att den genomförde revision av ett urval av avslutade mål 2-program (1994–96) under första halvan 2002. Under 2003 kommer den att genomföra en mer omfattande revision av valet av program för perioden 1994–99 för vilken en begäran om slutlig utbetalning lämnats vid slutet av mars 2003.

3.3. Uppföljning av tidigare iakttagelser

Rådet välkomnar de olika åtgärder som kommission vidtagit som svar på revisionsrättens iakttagelser i fråga om de av gemenskapens finansiella instrument som är särskilt avsedda för små och medelstora företag och anser att det nya regelverket 2000-2006 ger möjlighet att förse kommissionen med kompletterande instrument för att rätta till konstaterade svagheter.

Kommissionen noterar rådets yttrande i fråga om gemenskapens finansiella instrument. En förbättring av den finansiella situationen för företag är ett av de viktigaste syftena med "Multiannual programme for enterprise and entrepreneurship, in particular for small and medium sized enterprises (2001-2005)"¹. Omkring 70 % av den totala budgeten är reserverad för finansiella instrument som är avsedda att täcka några av hålen eller bristerna på

¹ Rådets beslut av den 20 december 2000 (2000/819/EG).

kapitalmarknaderna. Dessa initiativ, som förvaltas av Europeiska investeringsfonden (EIF), gäller särskilt nygrundade företag och små och medelstora företag som genomgått etableringsfasen samt garantimöjligheter och såddkapitalinstrument.

Rådet uppmanar kommissionen att inom ramen för det nya programmet för gemenskapsinitiativ Leader Plus beakta revisionsrättens iakttagelser i fråga om vissa observerade brister i genomförandet av gemenskapsinitiativet Leader.

Kommissionen undersöker dessa iakttagelser och kommer att ha dem i åtanke i arbetet med det nya programmet.

Rådet erinrar om den vikt det fäster vid gemenskapens politik för jämställdhet mellan kvinnor och män och framhåller betydelsen av en lämplig uppföljning av innehållet i rådets rekommendation beträffande ansvarsfrihet för budgetåret 1997.

Kommissionen har hela tiden eftersträvat att beakta rådets rekommendationer om gemenskapens jämställdhetspolitik, särskilt vid utformandet av strategin för jämställdhet mellan könen för åren 2001-2005.

4. INRE FRÅGOR

4.1. Budgetförvaltning

Rådet konstaterar de förbättringar som kommissionen gjort beträffande den del av inkomst- och utgiftsredovisningen som rör inre politik och uppmanar kommissionen att fortsätta ansträngningarna att harmonisera presentationen och göra den mer uttömmande, särskilt när det gäller den del som rör resultatet av budgetgenomförandet.

Kommissionen kommer att fortsätta utvecklingen av sina rapporteringsmetoder (se svaret under punkt 7 i inledningen)

4.2. Särskild bedömning inom ramen för revisionsförklaringen

Rådet välkomnar revisionsrättens nya tillvägagångssätt för revision av det femte ramprogrammet som utgörs av en analys av systemen, eftersom det bidrar positivt till att fastställa potentiella svagheter i programmens funktion på såväl verkställande nivå som på uppföljnings- eller kontrollnivå.

Rådet uppmanar enträget kommissionen att åtgärda de problem som fastställts vid analyserna, t.ex. bristerna i de interna kontrollförfarandena, den korrekta och enhetliga tillämpningen av de operativa förfarandena och arbetsmetoderna, eller kvaliteten på de datorstödda hjälpmedel som används för att förvalta förslagen och kontrakten. Rådet konstaterar t.ex. att det för närvarande är svårt att fastställa när stödmottagarna deklarerar för höga kostnader, främst till följd av ett begränsat antal genomförda kontroller, den restriktiva omfattningen av efterhandsrevisioner och avsaknaden av kontraktsenliga påföljder.

Rådet önskar att kommissionen följer revisionsrättens rekommendationer på detta område på grundval av en exakt tidsplan.

Kommissionen välkomnar revisionsrättens nya revisionsmetod som innebär en systembaserad analys av förvaltningen av Femte ramprogrammet för forskning. Detta innebär att det nu finns en standard som bör få allmän tillämpning som en grund för framtida revisionsförklaringar. Revisionen av forskningen pågår fortfarande och uppdaterade resultat och rekommendationer har annonserats. Dessa kan komma att användas i en särskild rapport som emellertid inte är tillgänglig ännu.

Många av de förvaltningsproblem som konstaterats vid analysen av systemen inskränker sig inte till forskningsområdet. Dessa problem kommer fortsättningsvis att tas upp i samband med kommissionens reformarbete och dess interna kontroll. Områden som berörs i detta sammanhang är kompletterandet av ekonomiska förvaltningsprocesser, manualer och checklistor, regelbunden rapportering om administrativa nyckelindikatorer, fortbildning och rekrytering av kvalificerad personal inom finansområdet.

Mer specifikt har mycket professionella förhandskontroller börjat genomföras i fråga om den ekonomiska bärkraften hos de kontraktsslutande parterna inom ramprogrammet för forskning. De datorstödda förvaltningsystemen inom Femte ramprogrammet har förstärkts. Exempelvis har ett system för handläggning av utgiftsdeklarationen som är lika användbart för stödmottagarna som för kommissionen installerats på GD Transport och energi. Antalet efterhandsrevisioner ökar ständigt (för GD Forskning från 220 år 2000 till 232 år 2001 med en förväntad uppgång till 280 år 2002) för att uppnå målet på 10 % av de kontraktsslutande

parter som skall kontrolleras inom Femte ramprogrammet. Ett pilotprojekt med fristående revisionsintyg har nyligen inletts. Trots att Femte ramprogrammet inte innehåller några specifika kontraktsbundna möjligheter till påföljder, har kommissionen rätt att hålla inne eller återkräva utbetalda belopp i samband med kontraktsbrott. Samtidigt har ansträngningarna för att återkräva utbetalade belopp intensifierats och innebär ofta en faktisk möjlighet att kompensera för uteblivna belopp i samband med efterföljande utbetalningar. Det ökade trycket på kontraktsinnehavarna måste emellertid åtföljas av ytterligare förklaringar som skall underlätta för dem att följa de olika krav som ställs på olika finansieringskällor till forskningen.

Kommissionen bör fortsätta införandet och utvecklingen av obligatoriska nyckelkontroller för samtliga GD Forskning, komplettera befintlig dokumentation med stöd av kontrollerna och säkerställa en lämplig uppföljning. Dessutom uppmanar rådet kommissionen att noga gå igenom revisionsrättens rekommendationer i fråga om införandet av påföljdsklausuler i de standardkontrakt som gäller FoTU-verksamhet.

Som framgår av punkt 1.2.2 i kommissionens handlingsplan för 2001-2003 om skydd av gemenskapens ekonomiska intressen och bedrägeribekämpning, avser kommissionen att föreslå ett initiativ på området direkta utgifter för att integrerar administrativa åtgärder och sanktioner. Detta arbete pågår för fullt. När det gäller åtgärderna 73 (rådgivning om upphandling och kontrakt), 74 (kontraktsdatabas) och 94 ("bedrägerisäker" lagstiftning och kontraktsförvaltning) pågår en revidering av kontrakt för att införa tydliga klausuler om skydd av de ekonomiska intressena (standardklausuler om kontroller och påföljder, vilket ska göra dem effektivare).

I reglerna för deltagande i Sjätte ramprogrammet hänvisas uttryckligen till rådets förordning nr 2988/95. Med hjälp av modellkontrakt kommer i tillämpliga fall att möjliggöra de godkännanden som rådet rekommenderat.

Rådet uppmuntrar kommissionen att fortsätta sina ansträngningar för att harmonisera och förenkla de operativa förfarandena och de egna arbetsmetoderna och att förstärka datorsystemen och förse dem med de funktioner som är nödvändiga för att upprätta kontrakt och verkställa betalningar. Rådet noterar också kommissionens avsikt att införa ett datorsystem som är integrerat med en gemensam databas för nästa ramprogram för forskning och uppmanar den att göra detta i samråd med medlemsstaterna.

Stora ansträngningar görs fortfarande för att förbättra de datasystem som används för att administrera upprättandet av kontrakt, följa projekt och verkställa betalningar inom Femte ramprogrammet. GD Forskning har utarbetat gemensamma harmoniserade ramar för preliminära utvärderingar, förhandlingar och kontrakt med specifika regler för att anpassa kraven i de enskilda programmen.

Dessutom har de fem generaldirektoraten med ansvar för forskning inrättat en gemensam projektbyrå med ansvar för att utveckla ett gemensamt integrerat datasystem för nästa ramprogram i slutet av 2002. I enlighet med målsättningarna i "e-kommissionen" är systemet utformat för att maximera bruket av elektroniska transaktioner, såväl internt som mellan deltagarna och kommissionen, i varje etapp av processen från det att förslaget lämnats in till avslutandet av projekten. Därigenom kommer också framställningen av administrativ information och statistiska uppgifter att förenklas. Systemet, som bygger på moduler, kommer att kunna anpassas efter de framväxande behoven inom Sjätte ramprogrammet och efterföljande ramprogram. I de fall det är lämpligt och möjligt under den begränsade tid som

står till buds kommer kommissionen att upprätthålla informell kontakt med medlemsstaterna om systemet, särskilt i fråga om det nya elektroniska systemet för att lämna förslag.

4.3. Revisionsrättens övriga iakttagelser

Rådet noterar de olika åtgärder som Gemensamma forskningscentret (GFC) genomfört till följd av de iakttagelser som revisionsrätten angett i sin särskilda rapport nr 10/2000 och uppmuntrar GFC att fortsätta reformerna och förbättringarna, t.ex. när det gäller det övergripande förvaltningssystemet. Man bör ägna alldeles särskild uppmärksamhet åt att behärska marknadscykeln på de olika platserna och noga iaktta förfarandena för tilldelning av kontrakt. När det gäller utnyttjandet av kontrakt för tillhandahållande av tjänster uppmanar rådet GFC att vederbörligen beakta revisionsrättens iakttagelser.

Kommentarerna har noterats. GFC bekräftar att det övergripande förvaltningssystemet reformerats och förbättrats, främst genom att man infört ett system för dubbel revision inom GFC:s institut och direktorat där de operationella och administrativa aspekterna.

Marknadscykeln och särskilt ett strikt iakttagande av förfarandena för tilldelning av kontrakt övervakas av en grupp som analyserar handlingar som dokumenterar vilka förfaranden som fullföljts innan de lämnas till Rådgivande kommittén för upphandling och kontrakt.

Till följd av att Rådgivande kommittén för upphandling och kontrakt nu avvecklas kommer gruppen att anta ett urvalssystem för att kunna analysera uppgifter om de marknader där kontrakt kommer att upprättas innan den godkännande tjänstemannen fattar sitt beslut. Centralt finns dessutom ett system tillgängligt för juridiskt förhandsrådgivning där den godkännande tjänstemannen kan få hjälp innan beslut fattas om åtgärder som rör tilldelningen av kontrakt eller när det gäller juridiska frågor i allmänhet.

Revisionsrättens kommentarer till utnyttjandet av kontrakt för tillhandahållande av tjänster har till fullo beaktats av GFC.

När det gäller de revisioner som kommissionen genomfört på området för inre politik välkomnar rådet det faktum att kommissionen ökat antalet revisioner väsentligt jämfört med 1999 liksom antalet reviderade kontrakt, men önskar att den ägnar större uppmärksamhet åt sådana frågor som verkställande och uppföljning av indrivningsärenden samt överföring av uppdaterade uppgifter. I detta avseende beklagar rådet allvarligt att GD Sysselsättning inte har kunnat lämna information om dessa frågor men noterar kommissionens åtagande att utarbeta en uttömmande lägesrapport.

Kommissionen fortsätter att vidta åtgärder för att stärka revisionerna:

Således har revisionsarbetet intensifierats på exempelvis forskningsområdet under 2001, medan ett pilotförsök med fristående revisionsintyg har inletts. Kontraktsparterna uppmanas att tillsammans med sina ersättningsanspråk lämna in ett revisionsintyg från en extern oberoende revisor. Kommissionen har vid behov slutit allmänna kontrakt med specialiserade revisionsbyråer i syfte att avsevärt öka antalet revisioner av dem som får ekonomiskt stöd och eventuella mellanhänder. På utbildnings- och kulturområdet upprättades därför bara under första halvåret 2002 kontrakt med dessa byråer om närmare hundra revisioner på utbildnings- och kulturområdet, vilket innebär en betydande ökning av antalet revisioner på området utbildning och kultur.

De ökade ansträngningarna på revisionsområdet och ökningen av de belopp som kunde återkrävas år 2001 har lett till förfinade återkravsförfaranden för att stärka översynen och en återbetalning i tid. Den 3 december 2002 antog kommissionen ett meddelande om åtgärder som vidtagits specifikt för att stärka återkraven av beloppen, både för direkt och indirekt förvaltning.

GD Sysselsättning har genomfört en detaljerad analys som lämnats både till revisionsrätten och rådet avseende revision och beställningskrav. Vad gäller revision och kontroll lämnade GD Sysselsättning färsk uppgifter för åren 1999, 2000 och 2001 till rådet. Dessa uppgifter skickades till rådet i februari 2002 i samband med förberedelserna av årsrapporten för år 2001.

5. EXTERNA ÅTGÄRDER

5.1. Budgetgenomförande

Rådet beklagar att genomförandet av åtagandebemyndigandena fortfarande är starkt koncentrerat till slutet av budgetåret. När det gäller betalningsbemyndigandena välkomnar rådet att de fördelar sig över budgetåret mer regelbundet än åtagandebemyndigandena oavsett vilket område det är fråga om, även om det fortfarande sker viss anhopning till december månad.

De åtgärder som kommissionen har infört för åtagandebemyndiganden har positiv effekt. I år var målet att ingå åtaganden för minst 50 % av de tillgängliga anslagen under årets första nio månader. I slutet av september var nivån 51,5 % av det som uppförts i bokföringen (och 60 % av det som godkänts av utanordnaren), vilket skall jämföras med 35 % i slutet av september 2001.

När det gäller utestående åtaganden, vars belopp ökat sedan slutet av 2000, noterar rådet kommissionens ansträngningar och att den företagit en systematisk analys av såväl "gamla" som "vilande" åtaganden och att den i slutet av 1999 upprättade en handlingsplan för att minska onormala utestående åtaganden. Rådet hoppas att dessa anslag skall frigöras inom ramen för den verksamhet som kommissionen kommer att bedriva och i enlighet med gällande bestämmelser.

Det har skett en markant stabilisering av de utestående åtagandena mellan 2001 och 2000: Med tanke på den ständiga skillnaden mellan utnyttjandet av åtagandebemyndigandena och betalningsbemyndigandena under alla tidigare budgetår, är stabiliseringen av de utestående åtaganden som uppnåtts inom bistånd till tredje land en klar återspeglning av den aktiva politik som har förts för att förbättra utbetalningstakten och biståndsförvaltningen, som har lett till en hög frigörandenivå i samband med projektens avslut (ungefär 580 miljoner euro).

Enligt tillgängliga uppgifter är ökningen av de minst fem år gamla utestående åtagandena resultatet av en kontinuerlig och kraftig tillväxt av åtagandebemyndiganden mellan 1994 och 1998, trots den konstanta ökningen av betalningarna mellan 1998 och 2001 (2 258,67 miljoner euro utbetalades 1998, 2 522,10 miljoner euro 1999, 2 992,50 miljoner euro 2000 och 3 266,60 miljoner euro 2001).

Kommissionen är dock medveten om behovet av att övervaka andelen gamla utestående åtaganden i samband med förvaltningen av bistånd till tredje land. Sedan 2000 har de förvaltande avdelningarnas politik varit att systematiskt undersöka och, när det varit möjligt, avsluta gamla eller vilande åtaganden avseende bistånd till tredje land. Denna systematiska undersökning och avslutning har också lett till att ett stort antal anslag kunnat frigöras under 2001, vilket också nämns ovan (ungefär 580 miljoner euro).

Beträffande den redovisningsinformation och administrativa information som behövs för att grundligare analysera utvecklingen av de utestående åtagandena, särskilt deras genomförande på plats och arten av genomförda betalningar, kommer CRIS Data Entry system (Saisie) och det redovisningssystem som anpassats till de nya kraven i budgetförordningen vad gäller betalningstyper att möjliggöra sådana analyser från 2003.

Liksom revisionsrätten beklagar rådet att de dokument som kommissionen upprättar för att fömedla ekonomisk information under detta budgetår inte har gjort det möjligt att få en

samlad bild över området för externa åtgärder, trots att kommissionen producerar sådan information för sina egna behov. Rådet delar också revisionsrättens synpunkt att kommissionen bör förklara orsakerna till ett annorlunda genomförande av budgeten och borde systematiskt ha lämnat kommentarer till genomförandet av olika budgetrubriker så att det lätt går att se om anslagen har utnyttjats effektivt.

Dessa kommentarer har noterats. Kommission håller på att utveckla sin rapportering för att bättre uppfylla användarnas behov.

Rådet uppmanar kommissionen att fortsätta att införa resultatindikatorer i alla nya program som rör externa åtgärder.

Kommissionen anser att resultatindikatorerna är mycket viktiga och försöker därför som ett led i programplaneringsprocessen gemensamt med medlemsstaterna och andra biståndsgivare att nå en gemensam metod för att använda dessa indikatorer för övervakning av ländernas resultat. Det har med avseende på kommissionens programplanering för yttre stöd till tredje land utarbetats riktlinjer och de sågs över i oktober efter ytterligare ett mötet med medlemsstaternas experter. Kommissionen avser att sända ut en slutlig version i början av 2003. Övervakningen och översynen av alla strategidokument för enskilda länder kommer i sinom tid att grundas på resultatindikatorerna, i nära anknytning till de utvecklingsmål som anges i FN:s millenniedeklaration, och när det är möjligt härledas från de nationella strategidokumenterna för minskad fattigdom.

5.2. Särskild bedömning inom ramen för revisionsförklaringen

Rådet noterar att det revisionsarbete som revisionsrätten utfört vad gäller budgetåret 2000 bara omfattar Tacis-programmet och det ingår i en serie fördjupade revisioner som varje år omfattar olika budgetfaktorer i de externa åtgärderna. Samtidigt som rådet erkänner värdet av målinriktade och fördjupade studier, beklagar det att det program som valts för detta budgetår bara utgör en liten del av de totala utgifterna för externa åtgärder och erinrar om de önskemål som det uttryckte redan 1999 att antalet studier skulle utökas till väl utvalda områden. Rådet välkomnar trots allt att även om revisionen omfattat ett litet område, har revisionsrätten kunnat dra slutsatsen att de kontrakt som kommissionen tilldelat och de betalningar som gjorts i samband med Tacis-programmen i sin helhet är lagliga och korrekta.

Dessutom välkomnar rådet införandet av en ny praktisk vägledning för kontraktsförfarandena kring EG:s bistånd till tredje land och stödjer revisionsrättens rekommendationer till kommissionen att ägna större uppmärksamhet åt kvalitet, erfarenheter och utbildning av projektledare samt att förstärka det interna kontrollsystemet.

Som revisionsrätten och parlamentet rekommenderade har kommissionen inriktat sitt arbete på att förbättra projektledarnas kvalifikationer och yrkesmässiga erfarenheter.

Sedan 2001 har EuropeAid organiserat ett flertal ledarskapskurser fördelade på tre veckor.

Utbildningen ger två val av inriktning: EUF och budget. Denna utbildning betraktas som väsentlig för all personal som förvaltar bistånd till tredje land, vare sig de befinner sig inom institutionen eller i en delegation.

Kursen är organiserad i följande moduler:

- Reformen, kontoret och utläggningen av verksamheter - Utgifternas livscykel.

- Etiska standarder, - PCM-kurser, - Finansiella förfaranden inom EUF (inriktning på EUF), - Finansiellt genomförande (inriktning på budget), - Kontraktsförfaranden (inriktning på budget), - Förvaltningsinformationssystem (MIS, CRIS, OLAS och SINCOM).

Dessa kurser värderas kontinuerligt, vilket har gjort det möjligt att anpassa innehållet och längden på CRIS-, SINCOM- och OLAS-kurserna (ekonomisk och operativ förvaltning och statistik). Dessutom har man mot bakgrund av de nya riktlinjer som EuropeAid beslutat anta, ändrat ett antal kurser (PCM- och EKOFIN-kurserna) och i andra fall kommer befintliga moduler att utvidgas (praktisk utbildning i kontraktsförfaranden. Tjänstemodul – Bidragsmodul – Modul för varor och bygg- och anläggningsarbeten).

Mellan juli 2001 och slutet på 2002 har EuropeAid organiserat 15 utbildningskurser.

Vissa av kurserna har redan genomförts i delegationerna, som organiserats av de generaldirektorat som är ansvariga för de geografiska områdena i fråga. Arbetet med "kompaktmodulen" håller på att avslutas och den kommer att kunna organiseras i delegationerna på deras begäran och med godkännande från den direktör som är ansvarig för det geografiska området. Denna modul inkluderar kurser i finansiering och kontraktshandläggning, förvaltningsinformationssystem, vägledning och handböcker från AIDCO samt definiering och förberedelser av projekt.

Vissa kurser kan också organiseras i delegationerna på begäran, såsom: - Reformen, kontoret och utläggningen av verksamheter, - Utgifternas livscykel, - Etiska standarder, - PCM-kurser, - Finansiella förfaranden inom EUF (inriktning på EUF), - Ekofin-kurser.

Nästa steg omfattar språklig mångfald, samordning av kursinnehållet, inrättandet av tvärvetenskapliga och flerspråkiga arbetsgrupper och att göra kursmaterialet tillgängligt för delegationerna via utbildningswebbplatsen.

5.3. Uppföljning av tidigare iakttagelser

Rådet välkomnar kommissionens uppföljning av revisionsrättens särskilda rapport nr 25/98 om kärnsäkerhet, vilket har gjort det möjligt för kommissionen att nu förfoga över en strategi för framtiden och bättre kunna följa upp projekten. Rådet noterar också att kommissionen förkortat betalningsperioderna en aning och tillämpar bestämmelserna strängare.

Avdelningen för kärnsäkerhet har erfarit en stadig minskning av både antalet och beloppet i de utestående fakturorna (t.ex. minskade från maj 1999 till maj 2002 antalet med 70 % och beloppet med 80 %). Tidsfristerna (150 dagar från det att anbudet inlämnas till det att kontraktet undertecknas) för att inleda kontrakten vad gäller inköp följs strikt, vilket har en positiv effekt på takten när det gäller ingåendet av kontrakt.

Rådet framhåller dock revisionsrättens iakttagelser vad gäller kvarstående brister, särskilt att det saknas indikatorer, att bestämmelserna om anbudsförfarande inte följs och att det förekommer stora förseningar i utbetalningen till lokala tjänsteleverantörer.

Alla projekt sedan 1999 åtföljs av ett projektschema (LogFrame) som anger kontrollerbara kriterier. Det finns därmed indikatorer för individuella projekt. I Internationella atomenergiorganets (det officiella organet enligt FN:s konvention om kärnsäkerhet) rapport från 2000 om utvärderingen av programmets allmänna effekter nämns att kärnsäkerhetsnivån generellt har förbättrats i OSS-länderna och märkbart i vissa kärnkraftsanläggningar som mottar stöd från Tacis. I rapporten anges att kommissionen genom Tacisprogrammet i stor

utsträckning bidragit till denna positiva utveckling. Kommissionen håller dock på att utarbeta en arbetsbeskrivning för ett kontrakts säkerhetsnivå för att utveckla mätbara indikatorer för utvärderingen av kärnsäkerhetsprogrammets verkan.

Beträffande rådets påpekande om iakttagandet av förordningarna om anbudsförfaranden, har kommissionen insett att det finns risk för intressekonflikter om de västliga företag på plats som tillhandahåller tekniskt bistånd (som bistår mottagaren med att utarbeta de tekniska kravspecifikationerna i samband med inköpsprojekt) är involverade i utvärderingen av anbuderna, osv. Därför har gemensamma forskningscentret helt involverats i alla utvärderingar av kontrakt som gäller varor och bygg- anläggningsarbeten. De västliga företag som nämns har inte längre någon uppgift i anbudsförfarandet.

Beträffande rådets uttalande om försenade utbetalningar till lokala underleverantörer kan kommissionen upplysa om att de inte påverkar innehållet i underleverantörskontrakten med lokala underleverantörer. Men med tanke på den kraftiga minskningen i antalet försenade betalningar (som nämns ovan) bör de lokala leverantörerna kunna få sina fakturor betalda i tid.

Rådet noterar med tillfredsställelse den information som kommissionen lämnat om de pågående förhandlingarna med internationella biståndsgivare (IMF, Världsbanken, OECD) för att finna en gemensam definition på "resultatindikatorer" så att man kan jämföra uppgifter med varandra.

5.4. Övriga iakttagelser

5.4.1. Tacis-programmet för gränsöverskridande samarbete

Rådet beklagar att detta program har haft en begränsad inverkan till följd av förseningar i de inledande stadierna i programmets genomförande och behovet av en förstärkt ram för dialog.

Kommissionen medger att programmets verkan var begränsad vid den tidpunkt när revisionsrätten undersökte det (fyra år efter att det inleddes). Revisionsrätten noterade själv att som mest kunde bara en mindre verkan förväntas på grund av de begränsade medel som fanns tillgängliga. Programmet hade vissa problem i inledningen, som nu har lösts.

Programmet har gett upphov till en del konkreta resultat. En gränsstation färdigställdes t.ex. i Leuseni i Moldavien under 2001, och en bro och fyra andra gränsövergångar är också färdiga eller i stort sett färdiga, och kommer att öppnas formellt under det tredje kvartalet 2002 (Jagodinbron över floden Bug mellan Ukraina och Polen samt tillfartsrampen till denna bro, de två gränsposterna vid Salla och Svetogorsk vid finsk-ryska gränsen, gränsposten i Chop mellan Ungern och Ukraina samt gränsstationen vid Kamennyj Log vid gränsen mellan Litauen och Vitryssland. Dessa installationer har medverkat till effektivare gränskontroll och kortare väntetider. En ny gränsstation började byggas i juni 2002 vid Bagrationovsk mellan Kaliningrad och Polen, och förväntas vara färdigbyggd i början av 2003. Arbetet med gränsutstakning mellan Litauen och Vitryssland inleddes vidare i mars 2002.

5.4.2. Förvaltning av den gemensamma europeiska säkerhetspolitiken (GUSP)

Rådet delar revisionsrättens oro beträffande perioden mellan rådets beslut och den första utbetalningen. Dessutom anser rådet att takten i genomförandet av GUSP-budgeten har ett samband med att de säkerhetspolitiska åtgärderna inte är programplanerade fullt ut, eftersom en del av dem utnyttjas för visst ändamål (ad hoc) beroende på den internationella situationen.

Rådet välkomnar att kommissionen vidtagit åtgärder för att förkorta betalningsperioderna, nämligen att utnyttja standardkontrakt, att berörd kommissionsledamot kan fatta beslut utan att vända sig till kollegiet för att snabbare sätta igång projekt och att omorganisationen av kommissionen förutsätter att en enda person ansvarar för varje ärende fram till dess att det är avslutat. Rådet uppmuntrar kommissionen att fortsätta ansträngningarna och vidta de nödvändiga åtgärderna för att finna lösningar på de kvarstående problemen.

Kommissionen instämmer i att snabbhet ofta är en viktig faktor när det gäller GUSP. Det är emellertid lika viktigt att korrekt utforma den övergripande genomföranderamen för att undvika problem under genomförandefasen och säkerställa resultatens kvalitet. Den första betalningen kommer att göras först efter det att genomföranderamen och respektive ansvarsområden och skyldigheter har uppförts i ett avtal mellan kommissionen och genomförandeorganet. Dessutom är en snabb inledning av en åtgärd i stor utsträckning beroende av hur den förbereds innan rådets beslut.

Kommissionen delar rådets åsikt att genomförandetakten för GUSP:s budget är kopplad till att åtgärderna i denna politik inte programplanerats i sin helhet, eftersom en del av medlen används för visst ändamål beroende på den internationella situationen.

Det glädjer kommissionen att kunna informera om ännu en åtgärd som nyligen antagits för att snabbare kunna inleda GUSP-åtgärderna, generaldirektören för GD Yttre förbindelser har genom kommissionsledamotens vidaredelegering fått befogenhet att fatta finansieringsbeslut.

6. STÖD INFÖR ANSLUTNINGEN

6.1. Budgetgenomförande

Rådet beklagar den starka anhopningen av åtaganden till slutet av budgetåret, främst på grund av det sena åtagandet enligt ISPA- och Sapard-programmen samt ökningen av utestående åtaganden till följd av att betalningarna för dessa program utnyttjats i liten utsträckning. Rådet noterar de svårigheter som kommissionen stött på i genomförandet av de nya instrumenten och delar kommissionens oro för att undvika att göra utbetalningar på dåliga villkor.

De sena åtagandena för Sapard berodde bland annat på att 2000 var det första genomförandeåret för detta mycket komplexa instrument. Anhopningen av ISPA-åtaganden till slutet av budgetåret var en direkt följd av förseningarna i samband med utvecklingen av en rättslig och administrativ ram för instrumentet. Rådet understryker betydelsen av uppbackning från allmänheten när det gäller utvidgningsprocessen i medlemsstaterna, av effektiv finansiell kontroll och bedrägeribekämpning i kandidatländerna, liknande dem som för närvarande finns i medlemsstaterna.

Såsom kommissionen anger i sina olika svar till parlamentet är den helt medveten om svårigheterna på detta område och delar parlamentets oro vad gäller de fortsatta bristerna i kandidatländernas offentliga förvaltning. Dessutom erkändes dessa problem och svårigheter i 2001 års lägesrapporter, anslutningspartnerskap och strategidokument. Därför har kommissionen identifierat de utmaningar som kandidatländerna står inför och har vidtagit och fortsätter att vidta omfattande åtgärder för att säkerställa att kandidatländerna vid anslutningen kommer att ha infört effektiva kontrollsystem för att förvalta gemenskapens medel. Dessa åtgärder inkluderar för närvarande ett genomförande i tre steg:

- I första hand övervakar kommissionen i samband med kapitel 28 i anslutningsförhandlingarna noga kandidatländernas åtaganden om att bygga upp ett helt fungerande offentligt system för intern finansiell kontroll och att fortsätta att utveckla de externa revisionssystem för vilka de högre revisionsinstitutioner är ansvariga. Phare-programmet används och fortsätter att användas för att stödja både anpassning av lagstiftningen till gemenskapens regelverk och den uppbyggnad av institutionerna som krävs för att införa ett offentligt system för intern finansiell kontroll och externa revisionssystem på både nationell och, där det behövs, på regional nivå. Genom instrumentet för partnersamverkan har EU:s medlemsstater aktivt engagerat sig som partners i denna insats och över 30 partnersamverkansprojekt genomförs på detta och nära anknutna områden. Dessutom har SIGMA utfört och fortsätter att utföra ett omfattande arbete, inklusive utvärdering i "peer-grupper" och andra åtgärder för att driva processen framåt.

- Phare-medel används för att bistå OLAF:s ambitiösa insatser för att bygga upp kandidatländernas egna institutionella förmåga till bedrägeribekämpning, särskilt avseende förvaltningen av EU-medel.

- I tredje hand kommer kommissionen genom ett gradvist införande av ett utökat decentraliserat genomförandesystem (EDIS) för medel inför anslutningen att hjälpa kandidatländerna att bygga upp finansiell förvaltning och kontrollsystem som är "systembaserade" snarare än "transaktionsbaserade". Denna process har inletts och en inledande analys på områdena system, personal, interna kontroller, ekonomiskt ansvar, revisioner och upphandling håller på att genomföras.

Den handlingsplan för att bygga upp institutionell förmåga som nämns i 2001 års strategidokument används också i denna insats. Det är dock kandidatländerna själva som har det slutliga ansvaret i denna fråga. Kommissionen kan, tillsammans med medlemsstaterna, tillhandahålla metod och medel, men det är bara kandidatländerna som kan garantera resultaten.

För att allmänheten i medlemsstaterna skall acceptera utvidgningsprocessen understryker rådet vikten av en finansiell kontroll och en effektiv bekämpning av bedrägerier i kandidatländerna liknande dem som för närvarande förekommer i medlemsstaterna.

Rådet delar revisionsrättens synpunkt att kommissionen bör påskynda analysen och införandet av de tillämpningsföreskrifter som åtföljer de nya utgiftsprogrammen och i rätt tid ge kandidatländerna de maximala riktlinjer och tekniska råd som kan hjälpa dem att ingå de nödvändiga åtagandena.

6.2. ISPA (instrument för strukturpolitiska åtgärder inför föranslutningen)

Rådet välkomnar att kommissionen har lyckats godkänna och sätta i verket många viktiga projekt under år 2000, trots förseningarna i utarbetandet av den rättsliga och administrativa ramen för detta instrument.

Kommissionen vill betona att kandidatländernas förberedelser för det nya instrumentet inför anslutningen inleddes redan innan antagandet av förordning EG nr 1267/1999 (ISPA-förordningen) i juni 1999 och arbetet intensifierades därefter och innan den rättsliga grunden började gälla. Både kommissionens avdelningar och kandidatländerna behöver lite tid för att inrätta de nödvändiga administrativa strukturerna, men - vilket rådet noterar - har de lyckats besluta om ett tillräckligt antal ISPA-projekt (åtgärder) för att kunna ingå förpliktelser för de tillgängliga anslagen.

Rådet uppmanar dock kommissionen att fortsätta ansträngningarna att åtgärda de brister som revisionsrätten påpekar i sin årsrapport, särskilt den dåliga behovsbedömningen i fråga om tekniskt bistånd, svagheter i den interna samordningen, arbetsmetoder som är föga harmoniserade i fråga om förfarandet för utvärdering och uppföljning av de olika generaldirektoratens kommentarer och den utmaning som genomförandet av detta instrument innebär för kandidatländerna.

Kommissionen är mycket uppmärksam på de brister som revisionsrätten påpekar. Den har uppmanat kandidatländerna att använda de medel för tekniskt bistånd som finns tillgängliga i ISPA för att förbereda de projektgenomföranden och projektaktiviteter som behövs för att uppfylla kraven i det utökade decentraliserade genomförandesystemet – EDIS (under 2001 beslutade kommissionen om ungefär 30 tekniska biståndsåtgärder för projektförberedelser, och ställer tekniska biståndsmedel till förfogande för det utökade decentraliserade genomförandesystemet i alla tio ISPA-mottagarländerna).

Den interna samordningen styrs av de regler som generellt gäller inom kommissionen, nämligen bemyndigande. Det beslut om bemyndigande som antogs den 12 juli 2000 (SEK(2000) 1197 PV 1487) styr de interna samråden med avdelningar som skall höras om ISPA-åtgärderna innan dessa kan läggas fram för ISPA:s förvaltningskommitté och beslutas av kommissionen. Den interna samordningen säkerställs dessutom genom regelbundna möten i samordningskommittén på direktörsnivå i de av kommissionens avdelningar som berörs och på mötena i revisionsarbetsgruppen.

Rådet påminner dessutom kommissionen om att en av dess viktigaste prioriteringar är att effektivt avsluta decentraliseringsprocessen allt medan den förstärker kontrollerna, och det så snart som möjligt, så att den kan börja överväga övergången från finansieringen genom ISPA-medel till Sammanhållningsfonden.

ISPA genomförs för närvarande genom det decentraliserade genomförandesystemet: Kommissionen förhandsgodkänner processen för upphandling och kontraktsingående, men mottagarlandet har ansvaret för att genomföra projektet sedan finansieringsöverenskommelsen undertecknats och särskilt för finansiell förvaltning och kontroll. Enligt artikel 12 i förordningen om samordning av stödet till kandidatländerna inför anslutningen får kommissionen besluta att avstå från kravet på förhandsgodkännande av anbudsförfaranden och tecknande av kontrakt om vissa kriterier och villkor är uppfyllda. Detta har lett till tillämpningen av systemet med s.k. utökat decentraliserat genomförande. Kommissionen beviljar tekniska biståndsmedel genom ISPA för att förbereda övergången till det utökade decentraliserade genomförandesystemet (EDIS), som beskrivs i "Roadmap to EDIS for ISPA and Phare". Det finns förhoppningar om att förhållandena för ett antal länder och sektorer är sådana att kommissionen inte behöver använda förhandsgodkännanden under början på 2003. Kandidatländerna uppmuntras att övergå till det utökade decentraliserade genomförandesystemet, och det bör påpekas att de enligt artikel 9 i förordning nr 1267/1999, i alla händelser är ansvariga för att inrätta ett väl fungerande finansiellt förvaltnings- och kontrollsystem. GD regionalstöd har för alla 10 ISPA-mottagarländerna under perioden oktober 2001 till januari 2002 genomfört systemrevisioner för att utvärdera i vilken utsträckning mottagarländerna har infört sådana system, om de är tillräckliga och för att ge rekommendationer. GD regionalstöd har följt upp dessa åtgärder under andra halvåret 2002.

6.3. SAPARD (Det särskilda föranslutningsprogrammet för jordbrukets och landsbygdens utveckling)

Rådet välkomnar de ansträngningar som dels kommissionen, dels kandidatländerna har gjort för att godkänna alla program för landsbygdens utveckling inom de fastställda tidsfristerna och på ett tillfredsställande sätt avsluta förfarandet för upprättandet och undertecknandet av utländska avtal, trots den komplicerade rättsliga ramen för denna typ av instrument.

Den rättsliga grund som antagits för SAPARD är i stort sett jämförbar med, och därmed inte mer komplex än, de krav som gäller för gemenskapens samfinansierade politik i medlemsstaterna. Kommissionen medger också de insatser som kandidatländerna gjort för att avsluta detta betydande arbete och att avsluta de olika delarna inom en tidsram som generellt stämmer väl överens med medlemsstaternas.

Rådet noterar kommissionens avsikt att vid tidpunkten för anslutningen, då Sapard-instrumentet löper ut, förbereda kandidatländerna genom att förstärka deras kapacitet att utnyttja strukturfonderna och EUGFJ:s garantisektion när det gäller sådana projekt som omfattar anbudsförfaranden och att fortsätta det tekniska biståndet under den period som föregår anslutningen.

I maj 2002 hade sju av de tio mottagarländerna fått kommissionens beslut om delegering av förvaltning. Sådana beslut fattas först när landet i fråga har visat att det har förmåga att använda Sapard-instrumentet på en helt decentraliserad grund. Denna förmåga är, med tanke på Sapard-bestämmelsernas art, vilket påpekas ovan, i stort sett jämförbar med den som krävs för att använda gemenskapens samfinansierade politik i medlemsstaterna, som

också är relevant för att efter anslutningen ansöka om tillgång till strukturfonderna och EUGFJ:s garantifond. När det gäller de tre övriga länderna gör de framsteg mot att få sådana beslut. Tekniskt bistånd fortsätter att beviljas efter behov genom Phare-instrumentet. Det beviljas också genom Sapard i enlighet med rådets förordning nr 1268/1999.

7. ADMINISTRATIVA UTGIFTER

7.1. Särskild bedömning inom ramen för revisionsförklaringen

Rådet gläder sig åt att revisionsrätten anser att de transaktioner och räkenskaper som ingår i rubrik 5 i budgetplanen generellt sett är tillfredsställande, vilket också var fallet redan för budgetåret 1999.

Rådet välkomnar även den tydliga förbättringen när det gäller förvaltningen av de materiella anläggningstillgångarna, utom fastigheter, tack vare genomförandet av ett nytt inventeringssystem (ELS).

Rådet noterar dessutom med tillfredsställelse att revisionsrätten anser att alla förfaranden för tilldelning av kontrakt inom institutionerna är rättsliga och regelmässiga och att kontrollsystemet överensstämmer med de ekonomiska bestämmelserna. Liksom revisionsrätten uppmanar rådet alla institutioner att fortsätta att förbättra förfarandena, främst med hjälp av ett system för preventiva åtgärder samt utbildning av utanordnare och förvaltare.

Kommissionen har sedan slutet på 2000 genomfört ett omfattande utbildningsprogram i budget och ekonomisk förvaltning/ekonomiska förfaranden som särskilt riktat sig till utanordnare, chefer och ekonomiansvariga. Programmet täcker både förfarandenaspekterna och de operativa aspekterna. År 2001 organiserades 162 kurser på området, vilka hade totalt 4 600 deltagardagar, vilket gör det till ett av de områden med högst deltagarantal. Ansträngningarna fortsätter år 2002 och 2003 med särskild tyngdpunkt på budgetförordningen.

7.2. Uppföljning av tidigare iakttagelser

- (a) Uppföljning av särskild rapport nr 8/98 om de av kommissionens avdelningar som ansvarar för bedrägeribekämpning.

Rådet välkomnar att tack vare kommissionens beslut av den 28 april 1999 om att inrätta Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) förfogar bedrägeribekämpningen över en lämpligare administrativ ram som ger byrån ett större oberoende än sin föregångare UCLAF. Rådet konstaterar med tillfredsställelse att de inledande problemen med att rekrytera personal nästan har försvunnit. Rådet uppmanar OLAF att fastställa sina prioriteringar och strategier väl och fortsätta förbättringen, moderniseringen och det effektiva utnyttjandet av informationssystemet.

Strukturen och tjänsteförteckningen för Europeiska byrån för bedrägeribekämpning har nu anpassats så att de återspeglar byråns nya uppgifter och prioriteringar.

Byrån är medveten om behovet av att ha tydliga prioriteringar och strategier på alla de områden som den är ansvarig för. Nu när alla chefsposter har blivit tillsatta kan framstegen fortsätta i arbetet med prioriteringar och strategier.

Inrättandet av ett direktorat för underrättelseverksamhet, operativ strategi och informationsteknik understryker den prioritering byrån ger en ökad användning av underrättelseverksamhet och informationssystem vid bedrägeribekämpning. Genom detta direktorat skall byrån anta en mer aktiv roll vid fastställandet av praktiska och strategiska

prioriteringar. Den kommer att göra det genom insamling, analys och spridning av all slags information från olika källor i avsikt att bistå både byråns partner i medlemsstaterna och till sin egen operativa undersökningspersonal.

Byrån kommer att fortsätta utveckla sina prioriteringar och strategier tillsammans med sina institutionella partner i medlemsstaterna, Rådgivande kommittén för samordning av bedrägeribekämpning (COCOLAF), i Europaparlamentet genom dess budgetkontrollutskott och berörda avdelningar inom kommissionen.

Byrån har dessutom klargjort att dess högsta operativa prioritering är inom området interna undersökningar där man för en nolltoleranspolitik mot intern korruption. Alla ärenden med anknytning till utvidgningen har också hög prioritet.

Byrån kommer att fortsätta att erbjuda sitt stöd till medlemsstaterna vid samordningen av gränsöverskridande ärenden i enlighet med gemenskapens tjänsteplattformstrategi.

Liksom revisionsrätten anser rådet att en förenkling av de administrativa bestämmelserna och förfarandena är nödvändig för att underlätta och påskynda utredningsarbetet på institutionerna.

Den 19 februari 2002 antog kommissionen ett beslut för att förbättra effektiviteten och påskynda administrativa undersökningar och disciplinära förfaranden (C(2002)540). Genom detta beslut inrättades en specialiserad byrå med benämningen IDOC (disciplinärenden och undersökningar). IDOC består av en tvärvetenskaplig grupp av erfarna undersökare och kvalificerade advokater. Dess huvudsakliga uppgifter är att utföra samstämmiga och yrkesmässiga undersökningar och att förbereda disciplinära förfaranden.

För att säkerställa effektiva och snabba insatser har IDOC knutits direkt till generaldirektoratet för personal och administration.

De nya procedurreglerna för inledning och genomförande av administrativa undersökningar bör resultera i mer effektiva preliminära undersökningar vid misstanke om tjänstefel. Särskilt artikel 3 i ovannämnda beslut tvingar IDOC att utöva sina befogenheter så snabbt som möjligt. Enligt artikel 5.4 i beslutet skall undersökningarna genomföras kontinuerligt under en tidsperiod som står i proportion till omständigheterna och ärendets komplexitet.

Alla dessa åtgärder kommer att göra det möjligt för tillsättningsmyndigheten att definiera eventuella överträdelser mer noggrant, varmed förseningar kan undvikas i samband med ett senare disciplinförfaranden.

Åtgärder har också vidtagits vad gäller ändringen av tjänsteföreskrifterna. Kommissionen har föreslagit förenklade förfaranden, särskilt vad gäller att inleda disciplinförfaranden och genom att ge möjlighet till ett snabbt förfarande i de fall en tjänsteman erkänner sitt tjänstefel. Dessutom skall disciplinnämnden få en mer stabil sammansättning och kommer därmed att kunna arbeta mer yrkesmässigt. Slutligen kommer den tjänsteman som berörs att ha rätt att inlämna skriftlig bevisning istället för att bli hörd, vilket också bör påskynda förfarandet.

- (b) Uppföljning av några av revisionsrättens tidigare iakttagelser beträffande förvaltningen av institutionernas fastighetsutgifter.

Rådet erinrar om att enligt fördraget får ingen europeisk institution ta upp lån.

Mot bakgrund av slutsatserna i revisionsrättens särskilda rapport nr 5/2000 anser dock rådet att det är nödvändigt att institutionerna underrättar budgetmyndigheten innan de ger sig in på stora fastighetsprojekt, särskilt om de ekonomiska konsekvenserna på lång sikt.

Kommissionen har flera gånger lovat att informera budgetmyndigheten innan den inleder stora eller känsliga byggnadsprojekt.

Det gjorde den med daghemmet Palmerston när kommissionen genom en skrivelse av den 18 mars 2002 informerade ordföranden i rådets budgetkommitté att den hade för avsikt att hyra byggnaden Palmerston med en köption.

Kommissionen fortsätter att följa detta förfarande vid alla framtida stora byggnadsprojekt med verkan över flera år.

7.3. Lönesystemet för EU:s tjänstemän

Rådet noterar revisionsrättens iakttagelser i fråga om nödvändigheten av att lönesystemet och meriterna är likvärdiga.

Sambandet mellan personliga kvalifikationer och lön i ett karriärsystem säkras i huvudsak genom befordran. Befordringssystemet inom kommissionen har alltid baserats och fortsätter att baseras på kvalifikationer. Det nya bedömnings- och befordringssystem som kommer att träda i kraft från 2003 förstärker denna koppling. Slutligen inkluderar de ändringar som föreslås i tjänsteföreskrifterna ett nytt karriärsystem där vikten av anciennitet drastiskt kommer att minska till förmån för en löneutveckling som kommer att grundas på successiva befordringar.

När det gäller beräkningen av den minimala grundpensionen är rådet enigt med revisionsrätten om att en harmonisering i detta avseende är nödvändig.

Kommissionen kan bekräfta att det ingåtts ett avtal om harmonisering av denna beräkning mellan institutionernas förvaltningar. Den 28 maj 2002 enades CPQS (Förberedande kommittén för frågor med anknytning till tjänsteföreskrifterna) om en gemensam grund för att ta hänsyn till tjänsteår i syfte att beräkna minimipensionen. Den grund man enades om var faktiskt antal arbetade år, utan att inkludera ytterligare bonusår som tilldelas tjänstemannen genom en överföring av pensionsrättigheter.

8. FINANSIELLA INSTRUMENT OCH BANKVERKSAMHETER²

8.1. Garantifonden för åtgärder avseende tredje land

Rådet förväntar sig att kommissionen och Europeiska investeringsbanken (EIB) så snart som möjligt når en överenskommelse om systemet för den årliga provisionen till banken för dess förvaltning av garantifonden för åtgärder avseende tredje land.

EIB och kommissionen har enats om en ny avgiftsstruktur som gäller från den 1 januari 2001. Överenskommelsen om avgiftsstrukturen undertecknades den 26 april och den 8 maj 2002 av respektive ordförande.

8.2. Europeiska investeringsfonden

Rådet noterar den nya fördelningen av andelsägare i EIF:s kapital och oroar sig för de praktiska konsekvenserna av detta för förvaltningen av den riskkapitalverksamhet som belastar fonden.

Gemenskapen företräds i EIF:s styrelse av två medlemmar, varav den ene är styrelsens sittande ordförande. Det säkerställer balansen mellan genomförandet av gemenskapens mål och EIF:s kommersiella principer och metoder.

När det gäller pilotprojektet "Tillväxt och miljö" noterar rådet för övrigt revisionsrättens iakttagelser samt kommissionens svar och uppmanar denna att snarast möjligt komplettera utvärderingen av projektet och fortsätta att följa upp och kontrollera det.

En intern utvärdering av tillväxt- och miljöinitiativet har genomförts och rapporten beräknas läggas fram för kommissionen under slutet på sommaren 2002. Kommissionens avdelningar fortsatte under 2002 det kontroll- och övervakningsarbete de hade inlett i början på 2000. Under juli 2002 hade kommissionen genomfört stickprovskontroller, kontrollbesök och interna revisioner avseende fem finansiella förmedlare som den 31 december 2001 hade beviljat 2 442 lån, dvs. 51,7 % av det totala antalet lån som beviljats av alla förmedlare som godkänts genom tillväxt- och miljöprojektet. Dessa fem finansiella förmedlare hade beviljat lån till ett totalt belopp på 918 miljoner euro, som motsvarar mer än 49 % av lånens samlade värde i tillväxt- och miljöprojektet vid tidpunkten i fråga. Liksom tidigare har kommissionens iakttagelser och rekommendationer överlämnats till EIF som har uppmanats att, vid behov, vidta lämpliga åtgärder. Under 2002/2003 planerar man att genom stickprov genomföra dokumentationskontroller vad gäller ytterligare en förmedlare.

Rådet välkomnar att kommissionen, revisionsrätten och EIF har lyckats uppnå en överenskommelse som gör det möjligt för revisionsrätten att på lämpligt sätt kontrollera gemenskapens andelar i fondens kapital.

² I enlighet med fördragets bestämmelser gäller ansvarsfriheten enbart gemenskapsbudgetens genomförande. Lånetransaktioner omfattas alltså inte, med undantag för de delar som hör samman med budgetens genomförande.

9. REVISIONSFÖRKLARING OCH UPPGIFTER TILL STÖD FÖR DENNA

Rådet beklagar att kommissionen ännu inte har kunnat erhålla en samlad revisionsförklaring om lagligheten och korrektheten i de transaktioner som ligger till grund för årsredovisningarna, utom beträffande den positiva bedömningen av egna intäkter, åtaganden och driftskostnader. Rådet beklagar också att andra sektorer inte har kunnat dra fördel av denna positiva bedömning såsom rådet önskade under föregående budgetår och anser att denna situation inte är tillfredsställande.

Revisionsrättens positiva bedömning vad gäller ett stort antal transaktioner visar kommissionens goda resultat, inte bara där den har hela ansvaret för aktiviteterna utan också på mer stabila områden med ansvarsfördelning, såsom för egna medel. Kommissionen har emellertid åtagit sig att förbättra situationen vad gäller betalningarna och anser att reformprocessens positiva effekter så småningom kommer att förbättra dess ekonomiska förvaltning.

Rådet medger att genomförandet av de reformer som kommissionen redan påbörjat oundvikligen kräver en mognadsperiod och konstaterar liksom revisionsrätten att det har gjorts framsteg inom vissa sektorer. Rådet hoppas att dessa framsteg så småningom skall få en positiv effekt på revisionsförklaringen. Rådet är angeläget om att i detta sammanhang understryka den prioritet som det lägger vid att man avslutar omarbetandet av budgetförordningen, och mer allmänt stöder rådet alla åtgärder som kan förenkla den rättsliga ramen.

Omarbetningen av budgetförordningen, som rådet enhälligt beslutade om efter en mycket intensiv process, har arbetats fram på mycket kort tid och efter nödvändiga undersökningar och diskussioner med berörda parter. Kommissionen har under senare år tagit både horisontella och branschorienterade initiativ för att förbättra förordningen. Dessa uppfyller de allmänna skyldigheterna om att respektera proportionalitetsprincipen (se protokollet till Amsterdamfördraget) och den ökade medvetenheten om behovet av en bättre och enklare förordning. Särskilt har kommissionens interna förfaranden för allmän planering och programplanering av arbetet kraftigt förbättrats (vilket särskilt gör det möjligt att lättare integrera resultaten av politiken och programutvärderingarna i utformningen av politiken). Dessutom föreslog kommissionen i juni 2002 en omfattande handlingsplan om bättre lagstiftning, genom vilken bland annat införs en gemensam ram för en förhandsutvärdering av dess initiativ.

Rådet välkomnar revisionsrättens nya angreppssätt i sin rapport om revisionsförklaring, där den lämnar en mer exakt och underbyggd information om var bristerna finns och vilka orsakerna till dem är inom varje verksamhetsområde, liksom analyserna av kontrollsystemen som ger budgetmyndigheten en bättre grund för sina bedömningar och anser att det är ett steg i rätt riktning.

Kommissionen värdesätter också revisionsrättens strävanden efter att lämna bättre information, som kommissionen sedan kan använda för att förbättra sin ekonomiska förvaltning.

Rådet noterar dock att revisionsrättens rapport inte innehåller tillräckligt med information om åtminstone utvecklingen när det gäller antalet observerade fel inom berörda sektorer. Under dessa omständigheter kan rådet endast upprepa sin begäran att revisionsrätten åtminstone

lämnar information som gör det möjligt att objektivt jämföra gjorda framsteg med uppsatta mål och att välja en metod som gör det möjligt att utvärdera resultaten från år till år.

Rådet upprepar sin begäran att kommissionen skall utarbeta sådana mål när den förbättrar handlingsplanen.

Kommissionen kommer, när revisionsrätten önskar det, att arbeta tillsammans med revisionsrätten för att besluta om användbara åtgärder.

Även om rådet noterar att inkomst- och utgiftsredovisningen och den konsoliderade balansräkningen troget avspeglar såväl budgetårets intäkter och utgifter som den finansiella ställningen den 31 december 2000, är det fortfarande oroat över att det kvarstår fel och återkommande brister som föranlett revisionsrätten att anmäla reservationer i detta avseende, främst mot informationen om förskott och à-kontobetalningar, för hög uppskattning av utestående åtaganden, de åtaganden som "inte ingår i balansräkningen" som utgörs av rättsliga förpliktelser som inte varit föremål för det nödvändiga budgetåtagandet och avsaknaden av budgetåtaganden. Kommissionen bör utan dröjsmål genomföra den handlingsplan som den upprättat för att modernisera den redovisningsram som föreskriver en utveckling av ett kassasystem mot en redovisning av tillgångar och skulder och att beakta omarbetningen av budgetförordningen i det ändrade förslaget.

Under senare år har kommissionen reformerat sitt redovisningssystem och ändrat det från ett kassasystem till ett system med periodiserad redovisning. Revisionsrätten har bekräftat den förbättrade noggrannheten vad gäller utgifterna i bokföringen. Detta kommer att förbättra presentationen av gemenskapernas ekonomiska situation i framtiden. Kommissionen har redan infört inslag av periodiserad redovisning i den årliga redovisningen men uppgifterna kommer ännu inte från ett integrerat redovisningssystem. För att ytterligare modernisera sin redovisningsram har kommissionen genom den nya budgetförordningen, som antogs i juni 2002, infört nya redovisningsregler som motsvarar en internationellt godkänd periodiserad redovisningsprincip. Genomförandet av den nya metoden kommer dock att ta tid och skall införas gradvis under loppet av flera budgetår.

Rådet noterar kommissionens åtagande att förstärka och utveckla system för internkontroll. Rådet begär att kommissionen ser till att befintliga bestämmelser tillämpas strikt när det gäller granskningen av medlemsstaternas förvaltnings- och kontrollsystem vad avser verkställandet av strukturfonderna. Kommissionen bör dessutom åtgärda de brister som fastställts i det integrerade administrations- och kontrollsystemet och utvidga kontrollerna så att de också omfattar de jordbruksutgifter som inte ingår i systemet. Rådet uppmuntrar slutligen kommissionen att fortsätta strävandena efter att säkerställa ett effektivt genomförande av kontrollsystemen vad gäller andra utgifter.

År 2001 och 2002 satsade kommissionen en avsevärd del av sina revisionsresurser på att granska de förvaltnings- och kontrollsystem för strukturfonderna som införts i medlemsstaterna för perioden 2000–2006. Den förbereder en rapport om sina slutsatser som skall läggas fram inför Europaparlamentet i slutet av 2002. I sitt granskningsarbete riktar kommissionen stor uppmärksamhet på möjliga systembrister i förvaltningen och rekommenderar i tillämpliga fall förbättringar eller utför finansiella korrigeringar. Kommissionen eftersträvar också att förbättra effektiviteten i sitt revisionsarbete, både genom ökat datorstöd vid planering och uppföljning, framläggandet av revisionsrapporter i tid och bättre samordning med nationella revisionsorgan, inklusive att bättre använda de rapporter som den fått tillgång till enligt de bilaterala avtalen. Detta förfarande ligger i linje med

kommissionens interna reformer som innehåller årliga förvaltningsdeklarationer. Förfarandet skall vara helt avslutat i slutet av år 2003.

Inom jordbrukssektorn försöker kommissionen aktivt främja goda administrations- och kontrollmetoder genom att utfärda riktlinjer och klargöranden under särskilda möten som anordnas för expertgrupper, och på begäran också bilaterala möten.

När det gäller utvidgningen av övervakningsmekanismerna till den del av jordbruksutgifterna som inte direkt täcks av det integrerade administrations- och kontrollsystemet skall det påminnas om att det i rådets förordning (EEG) nr 3508/92 krävs att det administrations- och kontrollsystem som används för vissa av gemenskapens stödordningar skall inrättas så att det kan fungera tillsammans och att uppgifter kan utbytas mellan dem och det integrerade administrations- och kontrollsystemet. Tidsfristen för införandet av denna "kompatibilitet" är fastställd till senast den 1 januari 2003. Kommissionens avdelningar har redan vidtagit åtgärder för att övervaka denna utveckling.

Beträffande införandet av redovisningssystemet SINCOM 2 oroar sig rådet för de operativa brister som revisionsrätten påpekat och uppmanar kommissionen att särskilt prioritera en förstärkning av systemets säkerhet.

Betydande insatser har gjorts och fortsätter att göras för att förbättra SINCOM 2 utifrån ett antal aspekter, inklusive säkerheten (se svaret på punkt 2.5 i inledningen).

BILAGA - SÄRSKILDA RAPPORTER 2000

Denna bilaga innehåller utdrag ur rådets slutsatser, revisionsrättens särskilda rapporter, uppmaningar om att kommissionen skall vidta åtgärder och kommissionens svar på dessa.

- **Slutsatser avseende revisionsrättens särskilda rapport nr 6/00 om gemenskapens beviljande av räntesubventioner till lån som Europeiska investeringsbanken givit små och medelstora företag inom ramen för sin tillfälliga utlåningsverksamhet.**

Inga punkter kräver kommentarer från kommissionen.

- **Slutsatser om revisionsrättens särskilda rapport nr 16/00 om anbudsförfarandena vid upphandling av tjänster inom Phare- och Tacisprogrammen**

Rådet noterar med oro metoder som i vissa fall har lett till minskad konkurrens, bristfällig delgivning av information, eventuella intressekonflikter, inkonsekventa utvärderingsförfaranden och brister i handläggningen av ärenden.

Rådet anser att det är särskilt nödvändigt att kommissionen övervakar situationen när det gäller bemanning och ekonomisk kontroll. Det är särskilt viktigt mot bakgrund av den alltmer decentraliserade förvaltningen av Phareprogrammet och, i mindre utsträckning, av Tacisprogrammet. För detta ändamål kommer den nya budgetförordningen – som för närvarande ses över – att utgöra en grund.

Rådet uppmanar kommissionen att bygga vidare på revisionsrättens rapport för att ytterligare främja verkningsfulla och effektiva anbudsförfaranden vid upphandling av tjänster inom Phare- och Tacisprogrammen och att i slutet av året informera rådet om åtgärder i detta avseende. Rådet inser dock att förbättringarna, särskilt de som rör offentlig upphandling, hör nära samman med bestämmelserna i en reviderad budgetförordning.

Förfarandena förbättras kontinuerligt, särskilt för att ta hänsyn till de brister som noterats. Kommissionen lämnar regelbundet rapporter om sina initiativ och kan på begäran lämna en rapport om dessa aktiviteter till rådet.

- **Slutsatser om revisionsrättens särskilda rapport nr 18/00 om programmet för leverans av jordbruksprodukter till Ryska federationen**

Rådet rekommenderar följande:

- Program för livsmedelsbistånd bör i framtiden präglas av erfarenheterna från programmet för livsmedelsbistånd i Ryssland och innehålla bestämmelser som säkerställer att programmet är effektivt och välfungerande.
- Andra sätt att gynna det ryska jordbruket än livsmedelsstöd bör övervägas, om det behövs ett långsiktigt stöd till den ryska livsmedelssektorn, för att undvika att det uppstår problem i marknadsmekanismerna.
- Unionen bör stärka samarbetet med de humanitära organisationer som arbetar i Ryssland för att bättre samordna insatserna på det humanitära området.

Programmet för leverans av jordbruksprodukter till Ryska federationen beslutades av rådet den 17 december 1998. Programmet var EU:s svar på den ryska regeringens vädjan om bistånd för att avhjälpa den livsmedelsbrist som uppstått till följd av den ekonomiska krisen under 1998 och den dåliga skörden. Det är osannolikt att programmet skulle upprepas på precis samma sätt. Erfarenheterna kommer att användas i samband med kommande leveranser, särskilt behovet av att redan från programmets början ha avsatt medel, att bedöma vilka typer av produkter som skall levereras och att i förväg fastställa ett produktprissättningssystem.

Om det skulle visa sig att långsiktigt stöd till den ryska livsmedelssektorn skulle bli nödvändigt, bör andra former än livsmedelsbistånd övervägas för att stödja det ryska jordbruket, för att undvika att rubba marknadsmekanismerna.

Slutsatser om revisionsrättens särskilda rapport nr 21/2000 om förvaltningen av kommissionens program för bistånd till tredje land (särskilt om program för enskilda länder, projektberedning och delegationernas roll)

Rådet uppmanar kommissionen att

- ytterligare fastställa fördelningen av ansvar mellan den centrala förvaltningen och delegationerna,
- säkerställa att lämplig kompetens finns på plats för varje tjänst vid den centrala förvaltningen och ute på fältet,
- föreslå åtgärder för hur ett närmare samarbete skall kunna säkerställas mellan ECHO och delegationerna för att förbättra sammankopplingen av hjälpinsatser, återhämtnings- och utvecklingsbistånd,
- tillsammans med budgetmyndigheten arbeta för att budgetposterna skall minska till antalet och differentieras,
- åtgärda de svagheter som revisionsrätten har analyserat vid beskrivningen av ansvar, bidrag från motparter, mål och tidsplanering för finansiella förslag och överenskommelser,
- förstärka planering och systematisk kontroll genom hela programplaneringscykeln, genom att särskilt klargöra mål, instrument och resultatindikatorer,
- ytterligare klargöra rutinerna för erfarenhetsbaserat lärande och för igångsättnings- och genomförandestrategier,
- i samband med den fleråriga programplaneringen organisera sitt arbete så att också kommittéernas arbetsbörda balanseras över hela året.

Rådet uppmanar kommissionen att särskilt koncentrera sig på att igångsätta och genomföra den gemensamma förklaringen om Europeiska gemenskapens biståndspolitik och att omsätta revisionsrättens rekommendationer i konkreta åtgärder samt att ta hänsyn till dessa rekommendationer i handlingsprogrammet för genomförande av EG:s biståndspolitik.

Rådet kommer att följa upp de framsteg som kommissionen gör för att förbättra effektiviteten och ändamålsenligheten i EG:s utvecklingssamarbete samt uppmanar kommissionen att i sin årliga rapport om utvecklingssamarbete informera rådet och Europaparlamentet om de åtgärder som vidtagits.

Redan i juli 2002 uppnåddes följande resultat vad gäller de viktiga inslag i reformen av bistånd till tredje land som inleddes i maj 2000:

- För att nå en bättre överensstämmelse mellan programplanering av bistånd och politiska prioriteringar har strategidokument för länder och regioner utvecklats. Hittills har över 110 landstrategidokument utarbetats.

- För att säkerställa sammanhållningen vid genomförandet av individuella projekt och hela projektcykeln har ett nytt samarbetskontor inrättats som kallas EuropeAid. Sedan dess har gamla och icke-utnyttjade åtaganden kunnat halveras.

- För att förvalta dessa projekt på en mer lokal nivå har ansvaret delegerats till Europeiska kommissionens delegationer. Senast i slutet på 2002 kommer alla delegationer i Europa, Centralasien, Medelhavsområdet, Asien och Latinamerika samt 13 delegationer i AVS-staterna att arbeta efter denna nya modell.

- **Slutsatser om revisionsrättens särskilda rapport nr 22/2000 om utvärderingen av det reformerade förfarandet vid avslutande av räkenskaperna**

Rådet anser att i de medlemsstater där det finns alltför många utbetalande organ har situationen bemötts på ett tillfredsställande sätt genom att åtgärder har vidtagits för att dessa organ skall fungera bättre.

Rådet noterar revisionsrättens påpekanden om de nödvändiga tekniska förbättringarna av de nationella attesterande organens verksamhet samt beklagar att det inte finns några gemenskapsdatabaser som gör det möjligt att jämföra de olika medlemsstaterna. Det önskar att de tillgängliga jämförbara uppgifterna skall kunna förbättra informationen om dessa organ.

Rådet anser att utnyttjandet av förlikningsorganet allmänt har fungerat tillfredsställande. Ytterligare förbättringar måste emellertid göras, bland annat bör organet fungera oberoende samt kompromisslösningar eftersträvas för att undvika en ökning av gemenskapstvisterna.

Kommissionen anser att medlemsstaterna borde vidta ytterligare åtgärder för att begränsa antalet utbetalningsorgan. Ett antal utbetalningsorgan finns kvar trots att det inte finns något verkligt berättigande och skulle lätt kunna stängas. Dessutom uppfyller ett antal utbetalningsorgan långt ifrån ackrediteringskriterierna, men medlemsstaterna vidtar ofta inte lämpliga åtgärder enligt artikel 4.7 i rådets förordning nr 1258/1999³ när ackrediteringskriterierna inte är uppfyllda.

Kommissionen lovade att överväga revisionsrättens förslag om att inrätta en databas över felprocentsatser, men kan dock för närvarande inte se att fördelarna berättigar kostnaderna.

³ Vilket kräver att de behöriga myndigheterna ersätter utbetalningsorganen om ackrediteringskriterierna inte är uppfyllda eller att ge klara instruktioner om de förbättringar som behöver göras och en tidsplan för deras genomförande.

Nästan alla attesterande organ rapporterar en felprocentsats på under 1 %. För det fåtal ärenden där en högre felprocentsats påvisas föreslås ekonomiska korrigeringar. Detta anges klart i de sammanfattande rapporterna. Jämförelser av det totala antalet fel (eller övre felgränser) är bara av intresse om hela befolkningen kan undersökas med hjälp av statistiska stickprovsmetoder. Många attesterande organ kan emellertid inte på goda grunder använda en sådan teknik för hela befolkningen. Varje jämförelse blir därför omöjlig.

Kommissionen delar rådets positiva inställning till förlikningsförfarandet och anser att den har spelat en roll i den allmänna förbättringen av förfarandet för räkenskapsavslut. Förlikningsorganets oberoende är redan ett tydligt krav som anges i kommissionens beslut nr 94/442/EG som, senast ändrad genom beslut nr 2000/649/EG av den 12 oktober 2000, anger att fem medlemmar i förlikningsorganet skall "väljas ut bland framstående personer vars oberoende kan garanteras och som är högt kvalificerade inom områden som omfattas av EUGFJ:s garantisektion eller som har praktisk erfarenhet av ekonomisk revision."

Beträffande försöken att nå en kompromiss vill kommissionen, som den redan angett i sitt svar på revisionsrättens särskilda rapport nr 22/2000, påpeka att den är juridiskt skyldig att utesluta utgifter från finansiering från gemenskapen som inte genomförts i överensstämmelse med gemenskapens regler och att den därför inte kan godta kompromisser som inte är förenliga med denna skyldighet. Kommissionen följer dock förlikningsorganets slutsatser när dessa är bättre lämpade mot bakgrund av arten och allvaret i överträdelsen och den ekonomiska skada som förorsakats gemenskapen än dess avdelningars ursprungliga förslag.

Slutligen skall det i frågan om ärenden som hänskjuts till EG-domstolen påpekas att fördraget överlämnar denna rätt till medlemsstaterna, som varken kommissionen eller förlikningsorganet kan begränsa. I detta sammanhang kan medlemsstaterna överklaga ett beslut om räkenskapsavslut, även om de har uppnått en nedsättning av den föreslagna ekonomiska korrigeringen genom ett förlikningsförfarande.

- **Slutsatser om revisionsrättens särskilda rapport nr 23/2000 om värdering av importerade varor för tulländamål (tullvärdering)**

Inga punkter kräver kommentarer från kommissionen.

- **Slutsatser om revisionsrättens särskilda rapport nr 1/2001 om gemenskapsinitiativet Urban**

Inga punkter kräver kommentarer från kommissionen.

- **Slutsatser om revisionsrättens särskilda rapport nr 2/2001 avseende förvaltningen av det humanitära katastrofbiståndet till offren för krisen i Kosovo (ECHO)**

Rådet uppmanade kommissionen att senast hösten 2002 rapportera om vilka åtgärder som vidtagits med anledning av revisionsrättens rapport. Det erinrade även om sina slutsatser av den 29 maj 2000 efter behandlingen av revisionsrättens särskilda rapport nr 2/2000, där rådet uttrycker sin åsikt att det är önskvärt och betydelsefullt att revisionsrätten fortsätter att lägga fram särskilda rapporter om EU:s verksamhet i Balkan. Rådet rekommenderade att de särskilda rapporterna även bör syfta till att bedöma effekterna av det bistånd som ges.

Revisionsrätten har påpekat att det finns ett behov av att förenkla bestämmelserna och förfarandena i samband med humanitära åtgärder. När det gäller den administrativa

reformen, omarbetningen av budgetförordningen och dess genomförandebestämmelserna har i vederbörlig ordning hänsyn tagits till de humanitära åtgärderna. ECHO håller på att utveckla en klarare ram för partnerskapsavtalen och överensstämmelsen med både de anpassade reglerna och med ECHO:s och dess internationella partners, särskilt FN:s, uppgifter.

Rådet är medvetet om att kommissionen godkänt ett nytt rambeslutsförfarande för katastrofsituationer för att öka flexibiliteten i sådana situationer. Efter att det nya förfarandet infördes har ECHO sedan 2001 varit med bland den första vågen av biståndsgivare vid alla allvarliga katastrofer. De nya förfarandena har gjort det möjligt för ECHO att fatta beslut vid nya katastrofer inom en given ram och inom en tidsfrist på högst 72 timmar. Sedan dessa nya förfaranden antogs, har det nya "första katastrofförfarandet" använts fyra gånger. Kommissionen har vid alla tillfällena godkänt beslutet om beviljande av medel inom högst tre dagar efter det att katastrofen inträffade. Efter dessa beslut följer ett snabbutbetalningsförfarande (fast track process) för utbetalningen av medlen (fem dagar).

De mer omfattande förhandlingarna mellan kommissionen och FN-familjen för att utveckla nya rationella arbetsmetoder och strategiska dialoger med FN och andra internationella partner är på gång och väl framskridna. Revisionen av avtalen mellan EU och FN kommer att ta något längre tid eftersom FN och EU bland annat skall enas om kvantifierbara och mätbara resultatindikatorer. Avsikten är dock att förhandlingarna skall befinna sig i ett mycket framskridet stadium vid utgången av 2002. Det beror dock också på om FN-systemet snabbt kan inleda nästa fas i dialogen.

- En rapporterande FN/EU-undergrupp har påvisat ett antal områden där förbättringar kan göras och som skall utgöra de centrala inslagen i det reviderade avtalet. Kommissionen är redan villig att undanta sina FN-partner från att insända en finansiell delrapport för kontrakt som löper på 12 månader eller mindre, under förutsättning att FN-parterna tillhandahåller ECHO delrapporter som innehåller tillräckligt med operativ information för att kunna bedöma effekterna av de resultat som uppnåtts.
- I maj 2002 avslutade kommissionen en skriftväxling med FN:s generalsekretariat för att förlänga finansieringen av de indirekta kostnaderna för Världslivsmedelsprogrammet fram till dess att förhandlingarna om FN-EU-avtalen avslutats.

• Slutsatser om revisionsrättens särskilda rapport nr 3/01 om kommissionens förvaltning av de internationella fiskeavtalen samt kommissionens svar

Rådet har behandlat revisionsrättens särskilda rapport nr 3/2001 om kommissionens förvaltning under perioden 1993–1999 av de fiskeavtal som ingåtts med Marocko, Mauretanien, Grönland, Senegal och Argentina, som tillsammans svarade för 92 % av de betalningar som bokfördes budgetåret 1999⁴.

Rådet noterar kommissionens förklaringar om de åtgärder som vidtagits och anmodar samtidigt kommissionen att öka insatserna för att avhjälpa de brister som revisionsrätten konstaterat.

4

Rådet har noterat att två av de berörda avtalen (med Argentina och Marocko) inte längre är i kraft och att nya fiskeprotokoll med Grönland och Mauretanien har förhandlats fram.

Rådet noterar den externa utvärderingsrapport som lades fram 1999⁵ men konstaterar att den inte diskuterats tillräckligt. Rådet anser därför att det behövs en djupgående diskussion om 1999 års utvärderingsrapport och rådets slutsatser 1997, utifrån en uppdaterad utvärdering från kommissionens sida av 1999 års rapport och de erfarenheter som gjorts sedan dess. Det noteras att en sådan diskussion kan ge värdefull information inför den allmänna översynen av den gemensamma fiskeripolitiken. Rådet uppmanar dessutom kommissionen att lägga fram en allsidig analys av samtliga avtal med tredje land innan man överväger en ny extern utvärdering. Denna analys bör syfta till en allmän politiköversyn som omfattar icke-kvantifierbara moment som unionens politiska förbindelser, den strategiska betydelsen av gemenskapsflottans närvaro i tredje lands vatten, de ekonomiska och sociala kostnader som uppstår om fiskeavtal inte ingås, fiskeavtalens bidrag till ett hållbart fiske i hela världen och avtalens utvecklande effekt i tredje land.

Rådet uppmanar kommissionen att lägga fram förslag för att försöka ta itu med de brister som sammanfattades i 1999 års rapport och i revisionsrättens rapport. Övervakningen och utvärderingen av avtalen måste förbättras ytterligare och större vikt fästas vid beståndens hållbarhet. Särskilt uppmanar rådet kommissionen att inrätta ett fortgående övervakningssystem och att uppställa kriterier och resultatindikatorer för vart och ett av dessa avtal, för att kunna mäta deras effektivitet över hela deras löptid.

I enlighet med 1997 års slutsatser uppmanar rådet kommissionen att överväga i vilken utsträckning större flexibilitet kan uppnås vid genomförandet av fiskeavtal.

I enlighet med 1997 års slutsatser noterar rådet behovet av att undvika att fiskeavtalen underutnyttjas. Rådet erinrar härvid om sin uppmaning till kommissionen att undersöka om det är möjligt att omfördela underutnyttjade fiskemöjligheter till andra medlemsstater, utan att principen om relativ stabilitet åsidosätts.

I enlighet med 1997 års slutsatser uppmanar rådet kommissionen att lägga fram lämpliga förslag om en mer balanserad fördelning av kostnaden för avtalen genom att på ett icke-diskriminerande sätt öka möjligheten till betalning av licensavgifter från fartygsredarnas sida och förbättra kostnadseffektiviteten i avtalen.

Rådet uppmanar kommissionen att undersöka om det är lämpligt och möjligt att i alla fiskeavtal införa finansiella garantier och förskottsbetalningar från fartygsredare, som ett sätt att undvika att fiskemöjligheter underutnyttjas.

a) Djupgående analys av avtalen

I december 2002 kommer kommissionen att lägga fram ett meddelande om en ram för gemenskapsåtgärder för fjärrfiske varvid hänsyn tas till rådets slutsatser från oktober 1997, 1999 års utvärderingsrapport, revisionsrättens rapport från 2001 och de erfarenheter som kommissionens avdelningar förvärvat från genomförandet av fiskeavtalen.

⁵ Dok. 11763/99 FISKE 181.

I sitt meddelande kommer kommissionen att föreslå att dess åtgärder inom fiskeri i tredje lands vatten riktas mot införande av hållbart fiskeri med hjälp av fiskeriparnerskap med utvecklingsländerna.

Kommissionen är mån om att sprida användningen av reglerna och principerna om en sund förvaltning och rekommenderar användningen av befintliga utvärderingsinstrument samt insisterar på att framtida partnerskap skall följas upp.

Den omfattande utvärderingen av fiskeavtalen kommer att inledas under 2003.

b) Definition av resultatindikatorer

Kommissionen har inlett en undersökning för att fastställa kriterierna och resultatindikatorerna för bilaterala avtal. Undersökningen förväntas avslutas under 2003.

c) Utbyte av outnyttjade fiskemöjligheter mellan medlemsstaterna

För optimalt utnyttjande av de möjligheter till fiske som avtalen ger, överlåter alltid kommissionen fiskemöjligheter som inte utnyttjats av ett land till andra länder som ansökt om dem, med hänsyn tagen till relativ stabilitet.

På liknande sätt försöker den systematiskt att uppnå största möjliga värde för gemenskapens budgetmedel, bland annat genom att ta hänsyn till skeppsredarnas bidrag.

Därför inkluderar de protokoll som unionen nyligen förhandlat fram (Senegal, Angola, Kiribati) en ökning av skeppsredarnas bidrag.

• Slutsatser om revisionsrättens särskilda rapport nr 4/01 om revisionen av EUGFJ – garantisektionen – genomförandet av det integrerade förvaltnings- och kontrollsystemet (ISAK)

Rådet rekommenderar att

- kommissionen preciserar ISAK:s regler för att minska svårigheterna att tolka dem och för att underlätta tillämpningen av påföljder,
- kommissionen fortsätter strävandena att ytterligare förenkla ISAK:s regler,
- kommissionen överväger att genomföra kostnads-intäktsanalyser i fråga om ISAK med utgångspunkt i tillförlitlig ekonomisk information beträffande påföljderna.

Den nya ISAK-förordningen (EG) nr 2419/2001 åtföljdes, när den trädde i kraft den 1 januari 2002, av ett antal riktlinjer och klargöranden som i stor utsträckning har förenklat förvaltnings-, kontroll- och påföljdsförfarandena. Förordningen betraktades som ett viktigt steg mot förenkling av kontrollerna, men ansågs också ha förstärkt den allmänna kontrollen av utgifterna. Det betonas dock att medlemsstaterna för att optimera de potentiella förmånerna i många fall måste anpassa sina administrativa förfaranden och kontrollförfaranden därefter.

Förbättrade rapporteringsförfaranden, särskilt vad gäller information om påföljder, kommer att underlätta ISAK:s kostnads-intäktsanalyser. Se också svaren ovan (i inledningen till kapitel 10).

Slutsatser om revisionsrättens särskilda rapport nr 6/2001

Rådet rekommenderar att den aktuella särskilda rapporten används som bidrag till kommissionens granskning efter halva tiden av utvecklingen av systemet för mjölkkvoter.

Kommissionen har i sina förslag i Agenda 2000 som ett led i halvtidsreformen särskilt hänvisat till rekommendationerna i revisionsrättens särskilda rapport om mjölkvotssystemet.

• Slutsatser om revisionsrättens särskilda rapport nr 7/2001 om exportbidrag – Destination och placering på marknaden

Rådet rekommenderar följande:

- Kommissionen skall ha ansvaret för godkännande av kontroll- och övervakningsföretag, så som redan är fallet i fråga om livsmedelsbistånd.
- Ett återkallande av ett godkännande av ett kontroll- och övervakningsföretag även skall gälla samtliga dotterbolag i samma grupp.
- Kommissionen skall ges i uppgift att förvara och uppdatera samtliga ankomstbevis som kan godtas samt samordna kontrollerna i tredje land.
- Kommissionen skall undersöka hur det kan undvikas att bidrag utbetalas för produkter för vilka sänkta importtullar tillämpas i tredje land och i EU i enlighet med frihandelsavtal, när bedrägerikedjor påträffas.
- Kommissionen skall utreda möjligheten att kräva ankomstbevis endast då tvivel råder eller för högriskdestinationer, men i stället införa alternativ bevisning (transportdokument, fakturor) och alternativa kontroller.

Det finns olika syften med att använda kontroll- och övervakningsföretag som ett led i förfarandet för betalning av exportbidrag för jordbruksprodukter enligt kommissionens förordning (EG) nr 800/1999 eller vid urval av kontroll- och övervakningsföretag som är ansvariga för "övervakningen" i samband med mobiliseringen av produkter som skall levereras som livsmedelsbistånd enligt rådets förordning (EG) nr 1292/96.

Kommissionen är ansvarig för att tillhandahålla livsmedelsbistånd, och för att samordna alla transaktioner som ingår i detta arbete använder den kontroll- och övervakningsföretag, så kallade "övervakare", som görs ansvariga för genomförandet av kvalitets- och kvantitetskontroller och att övervaka produkternas förpackning och märkning. Dessa kontroller genomförs under hela leveranskedjan, från fabriken, innan lastning, under lastning, fram till slutleverans. För att genomföra dessa kontroller använder kommissionen ett antal sådana kontroll- och övervakningsföretag, som valts ut genom anbudsinfordran, och betalar dem för deras tjänster.

Kommissionen har utfört en grundlig undersökning av exportbidragsförfarandena. Ändringarna till förordning (EG) nr 800/1999 antogs av kommissionen den 11 juli 2002 och offentliggjordes som förordning nr 1253/2002 i EGT L 183, 12.7.2002, s. 12.

En anbudsinfordran håller på att förberedas för utarbetandet av en katalog över de tullformulär och -stämplar som används i 51 icke-medlemsstater.

Kommissionen undersöker rådets rekommendation om att bidrag inte bör betalas för produkter som omfattas av nedsatt tullsats eller nolltullsats vid import till Europeiska unionen. Kommissionen har redan övervägt denna fråga i samband med förbindelserna mellan Europeiska unionen och de central- och östeuropeiska länderna och särskilt de tre baltiska staterna.

En lättnad av kraven på bevis på ankomst till bestämmelseorten, som rådet rekommenderar, är inte genomförbar eftersom det skulle medföra en potentiell risk för att tappa kontrollen över export till länder för vilka det inte finns några bidrag, om sådana bevis bara kan avkrävas vid tvivel eller högriskdestinationer. Det skulle också utsätta Europeiska unionen för omfattande kritik för det sätt på vilket den genomför övervakning och kontroll av sin subventionerade handel med tredje land, särskilt mot bakgrund av att den ingick ett internationellt åtagande om att avstå från att bevilja exportbidrag till vissa marknader.

Kommissionen anser att det inte skulle ge tillräckliga garantier på ankomst till tredje land, till vilket bidraget utbetalas, om bara transportdokument och fakturor behöver läggas fram när det gäller differentierade bidrag.

Som ett led i den administrativa förenklingen av förfarandet för framläggande av ankomstbevis, har kommissionen fördubblat de belopp som anges i artikel 17 i förordning (EG) nr 800/1999, för vilka det inte krävs importbevis – enbart transportdokumentet räcker. Denna ändring har införts i den förordning som nämns i den andra strecksatsen.

Dessutom planerar EUGFJ:s revisorer att besöka internationella sjötransportföretag i år för att på plats undersöka möjligheterna att använda uppgifter med anknytning till fartygens och containrarnas resor för kontrolländamål.

• **Slutsatser om revisionsrättens särskilda rapport nr 8/2001 om bidrag för produktion av potatisstärkelse och spannmålsstärkelse samt om stöd för potatisstärkelse**

Rådet rekommenderar följande:

- När det gäller systemet med produktionsbidrag till stärkelseproduktion bör kommissionen
 - förenkla reglerna om beräkning av stödnivåer,
 - tydligt fastställa vilka kontroller som skall utföras, så att de på området påpekade svagheter i fråga om kontroll kan avhjälpas,
 - koncentrera kontrollerna mer på den finansiella risken.
- När det gäller stöd till produktion och bearbetning av stärkelsepotatis bör kommissionen
 - fastställa tydligt sådana bestämmelser som möjliggör enhetlig kontroll i alla medlemsstaterna.

Bidragsberäkningsmetoden håller för närvarande på att ses över mot bakgrund av upptäckterna och slutsatserna i den undersökning för utvärdering av stärkelsesektorn som kommissionen beställt. Alla faktorer som påverkar beräkningen och därmed konkurrenskraften för unionens produkter kommer att analyseras, inklusive bidragens

relativa värde av produktens kostnadspris, möjligheten till ersättning mellan stärkelser och effekten på transportkostnaderna.

- **Slutsatser om revisionsrättens särskilda rapport nr 9/2001 om programmet för utbildning och fri rörlighet för forskare**

Rådet betonar behovet av att kommissionen systematiskt kontrollerar att alla kriterier (exempelvis åldersgränser, deltagande av kvinnor) den fastställer efterlevs vad gäller Europakonferenser, praktikkurser och sommarskolor. Särskilt bör information kunna erhållas om sponsring av dessa arrangemang från andra instanser och förfaranden bör ändras för att säkerställa att alla nödvändiga kontroller görs och att totalsumman för sponsring eller finansiering inte överstiger den totala kostnaden för arrangemanget.

Kommissionen kontrollerar systematiskt innan betalning kriterierna för stödberättigande kostnader (ålder, nationalitet). De andra kriterierna som skall främjas (geografisk balans, jämställdhet, deltagande från mindre gynnade regioner och från näringslivet) kontrolleras på grundval av svaren på de frågeformulär som delats ut till deltagarna. Dessutom har kommissionen, för motsvarande aktivitet i Femte ramprogrammet, säkerställt att kostnadsredovisningen innehåller ett krav på att redovisa de totala kostnaderna, och att eventuella vinster för den avtalsslutande parten utesluts i kontraktet.

Rådet ser fram emot att kommissionen hanterar åtgärder för rörlighet med yttersta fasthet och att en förstärkt internrevision kommer att tillämpas under det femte och det framtida sjätte ramprogrammet. Det senare kommer förmodligen att innebära en avsevärd utökning av gemenskapens verksamhet och kostnader på detta viktiga område.

Interna revisioner av IHP-programmet utfördes mellan 2001 och 2002 vad gäller finansieringskällor, databehandling och pilotprojekt för överföring av vissa aktiviteter som omfattas av kontraktet från "Förvaltnings- och finansenheter" till de operativa enheterna i syfte att förbättra kvaliteten på projektförvaltningen genom en ökad integration av de vetenskapliga och avtalsmässiga aspekterna. För närvarande vidtas åtgärder på grundval av dessa kommentarer och rekommendationer.

Interna revisionsstandarder, också för programmet för forskares vidareutbildning och rörlighet, har införts enligt en detaljerad handlingsplan. Syftet är att få bättre kontroll över aktiviteterna i förhållande till målen.

De införda standarderna kommer att införlivas i planeringen av bestämmelserna för förvaltningen av framtida ramprogram.

- **Slutsatser om revisionsrättens särskilda rapport nr 10/2001 om finansiell kontroll av strukturfonderna – kommissionens förordningar (EG) nr 2064/97 och (EG) nr 1681/94**

Rådet anser därför att kommissionen fortsättningsvis bör ge klara och konsekventa riktlinjer och då särskilt klargöra ansvarsområdena inom ramen för tillämpningen av de förordningar som gäller programperioden 1994-1999 samt de som gäller perioden 2000-2006.

Samordningen av användningen av förordning nr 2064/97 mellan strukturfondsavdelningarna säkerställs av generaldirektoratet för regionalpolitik, som också sedan augusti 2000 har

ansvar för både kontrollen av att medlemsstaterna följer förordningen och för att ge råd och vägledning. Mot bakgrund av de detaljerade rekommendationer som gavs inom ramen för revisionsverksamheten, den information som lämnades under mötena enligt det bilaterala förvaltningsavtalet samt svaren på individuellt ställda frågor finns inga grunder till att medlemsstaterna inte skulle ha fullständig kännedom om sina skyldigheter.

För perioden 2000–2006 har förordning nr 438/2001 övertagit bestämmelserna från förordning 2064/97 för strukturfonderna medan förordning nr 1386/2002 för första gången gör dem tillämpliga på Sammanhållningsfonden. Kommissionen utför revisioner av de system medlemsstaterna har infört för att uppfylla sina skyldigheter enligt denna lagstiftning, särskilt oberoende revision av system och projekt och utfärdande av revisionsintyg innan räkenskapsavslut. Kommissjonen kommer att lägga fram en rapport om de nya systemen i slutet på 2002.

- **Slutsatser om revisionsrättens särskilda rapport nr 11/2001 om Tacis program för gränsöverskridande samarbete (CBC)**

Rådet noterar de framsteg som gjorts efter revisionsperiodens slut och uttrycker sin oro över att det tar så lång tid att genomföra Tacis CBC-program, särskilt när det gäller dess viktigaste delar - gränsövergångar och gränsövervakning. Kommissionen uppmuntras därför att fortsätta och att intensifiera sina ansträngningar för att påskynda genomförandet av programmet, särskilt inom detta område, och att snabbt överväga hur EU:s stöd kan riktas bättre så att effektiviteten i samband med gränskontroll och transitering vid Phare-Tacis-gränsövergångar förbättras.

Rådet välkomnar framgångarna med finansieringen av småskaliga projekt och uppmuntrar kommissionen att ytterligare öka andelen småskaliga projekt i den totala finansieringen. Rådet välkomnar också att arbetet med CBC-programmet vid Tacis-Phare-gränserna har intensifierats.

När det gäller utvecklingen av en strategi för unionens nuvarande och framtida yttre gränser uppmanas kommissionen att fortsätta och att intensifiera sina ansträngningar att förbättra samordning och samverkansförmåga mellan Tacis, Phare och Interreg. Den externa samordningen kan också förbättras genom upprättande av en dialog mellan mottagarna bland de nya oberoende staterna och deras motparter inom EU och bland Phare-länderna. I detta sammanhang uppmanas kommissionen att överväga hur man kan göra Phare-finansiering mer lättillgänglig för projekt vid Tacis-Phare-gränserna.

Med anledning av dessa slutsatser och revisionsrättens rapport uppmanas kommissionen att senast i slutet av juni 2002 avge rapport till rådet om de åtgärder som vidtas för att öka effekten av Tacis CBC-program.

Programmet har gett upphov till en del konkreta resultat. En gränsstation färdigställdes t.ex. i Leuseni i Moldavien under 2001, och en bro och fyra andra gränsövergångar är också färdiga eller i stort sett färdiga, och kommer att öppnas formellt under det tredje kvartalet 2002 (Jagodinbron över floden Bug mellan Ukraina och Polen samt tillfartsrampen till denna bro, de två gränsposterna vid Salla och Svetogorsk vid finsk-ryska gränsen, gränsposten i Chop mellan Ungern och Ukraina samt gränsstationen vid Kamennyj Log vid gränsen mellan Litauen och Vitryssland. Dessa installationer har medverkat till effektivare gränskontroll och kortare väntetider. En ny gränsstation började byggas i juni 2002 vid Bagrationovsk mellan

Kaliningrad och Polen, och förväntas vara färdigbyggd i början av 2003. Arbetet med gränsutstakning mellan Litauen och Vitryssland inleddes vidare i mars 2002.

Kommissionen noterar rådets önskan om att ytterligare öka andelen småskaliga projekt av den övergripande finansieringen. Finansieringen av småskaliga projekt har visat sig vara väl lämpade för att främja integrationen över gränserna på både lokal och regional nivå genom att sammanlänka Tacis-projekt med Interreg- och Phare-projekt.

Det är och förblir en prioritet för kommissionen att stärka samordningen mellan Tacis, Phare och Interreg. Eftersom ett flertal av dagens gränser mellan Tacis- och Phare-områden idag kommer att bli gränser mellan Tacis- och Interreg-områden från och med 2004 bör tyngdpunkten i arbetet läggas på de sistnämnda. Kommissionen publicerade i april 2001 en handledning om samordning av Tacis och Interreg (tillgänglig på engelska under titeln "A Guide to bringing Interreg and Tacis together") som innehöll en rad praktiska tips för hur gemensamma projekt över gränserna bör planeras och genomföras. Råden i handledningen har börjat omsättas i praktiken, vilket gett goda resultat, och ytterligare metoder för att samordna de båda instrumenten håller på att utvecklas. I november 2001 hölls ett seminarium i Sankt Petersburg där företrädare för samtliga nya oberoende stater, kandidatländer och EU:s nuvarande medlemsstater deltog. Seminariet gav möjlighet till diskussion om diverse aspekter på samordningen av de olika gemenskapsprogrammen och -instrumenten, och mera generellt om samarbete över gränserna såsom ett viktigt led i EU:s strategi för områdena vid unionens nuvarande och framtida gränser.

Vid kandidatländernas gränser till de nya oberoende staterna kan Phare-programmets medel för de nationella programmen användas till stöd för gränsöverskridande åtgärder av ekonomisk och social natur. På så sätt kan dessa Phare-anslag bidra med de medel som behövs för att förbättra samordningen med de gränsöverskridande samarbetsprogrammen inom Tacis.

I de gränsområden som gränsar till de nya oberoende staterna i f.d. Sovjetunionen uppmuntras kandidatländernas myndigheter att öka användningen av medlen i Phares nationella program för att stödja sociala och ekonomiska aktiviteter av gränsöverskridande art, och därmed lösa problemen med gränslinjedragningen av unionens potentiella nya gränser. Genom en väl utformad närhetspolitik som bygger på den nuvarande ramen kommer det att sörjas för att den utvidgade unionen och dess grannar fördjupar sina gemensamma intressen och verksamheter. Medlen från de nationella Phare-programmen ger kandidatländerna den flexibilitet som krävs för att främja ekonomisk och social utveckling i de egna gränsområdena, att utveckla gränsöverskridande förbindelser och god grannsämja med grannländer som inte är kandidatländer. På så sätt kan medlen från de nationella Phare-programmen ge tillgång till de ytterligare medel som krävs för att förbättra samordningen med Tacis program för gränsöverskridande samarbete.

Kommissionen välkomnar rådets uppmaning till att utarbeta en rapport om ovannämnda åtgärder för att öka verkan av Tacis program för gränsöverskridande samarbete.

- **Slutsatser om revisionsrättens särskilda rapport nr 12/2001 om sysselsättningsfrämjande strukturstöd: inverkan på sysselsättningen av stödet från ERUF och ESF-åtgärder mot långtidsarbetslöshet samt kommissionens svar**

Rådet anser vidare att utvärderingen av strukturåtgärdernas inverkan på sysselsättningen måste förbättras för att maximera effekterna av dem.

Rådet anser att en förbättrad utvärdering under alla förhållanden bör ta hänsyn till variationen i insatser och metoder som används för att mäta effekten av åtgärderna samt nationell och regional praxis och att man därför inte bör omvandla utvärderingen till en harmonisering av förfaranden, metoder eller tekniker.

Rådet anser slutligen vad gäller Europeiska socialfondens roll i fråga om stöd till den europeiska sysselsättningsstrategin att ytterligare ansträngningar är nödvändiga för att säkerställa att fonden fullt ut integreras i strategin och meddelar samtidigt att det med EFS:s reformering nu finns en starkare koppling mellan de insatser som stöds av EFS och de fyra pelarna i den europeiska sysselsättningsstrategin.

Kommissionen anser att ramen för utvärdering fastställs tydligare i förordningen för strukturfonderna 2000-2006 än tidigare. Dessutom har kommissionen lämnat riktlinjer för de olika utvärderingsfaserna, vilka bör bidra till att förbättra utvärderingarnas kvalitet och effektivitet och öka strukturåtgärdernas verkan.

Kommissionen försöker inte harmonisera förfaranden, metoder eller tekniker, men syftet med vägledningen är att sprida kunskapen om bästa praxis och att uppmuntra medlemsstaterna att utveckla metoder som förbättrar kvaliteten på utvärderingarna.

Kommissionen instämmer i att metoderna för att utvärdera strukturåtgärdernas verkan på sysselsättningen kan förbättras ytterligare. Eftersom arten på interventionerna är ganska varierande och syftet med interventionerna är att förbättra effektiviteten och verkan inom medlemsstaterna anser kommissionen inte att det är lämpligt att införa någon särskild metod eller teknik för att utvärdera strukturåtgärdernas verkan. Kommissionen föredrar att främja jämförbarhet genom användning av gemensam terminologi, definitioner och strategier, där det är möjligt.

Sedan den nya ESF-förordningen antogs har kommissionen tillsammans med medlemsstaterna försökt främja ESF:s integration i den europeiska sysselsättningsstrategin. Halvtidsutvärderingen av strukturfonderna ger möjlighet att stärka kopplingen mellan de fyra pelarna i strategin och de aktiviteter som stöds av ESF.

- **Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 13/2001 om förvaltningen av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (GUSP)**

Inga punkter kräver kommentarer från kommissionen.

Slutsatser om revisionsrättens särskilda rapport nr 14/2001 om uppföljning av revisionsrättens särskilda rapport nr 19/98 om BSE

Rådet rekommenderar att kommissionen föreslår nödvändiga förbättringar för att inrätta ett effektivare system för identifiering och registrering av nötkreatur avsett att säkerställa att ett djurs ursprung och de anläggningar genom vilka det har passerat kan spåras i händelse av BSE-diagnos.

I det förstärkta system för identifiering och registrering av nötkreatur som infördes genom rådets förordning (EG) nr 820/97 och som överförts till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 föreskrivs att varje djurs ursprung och det jordbruksföretag där det har hållits skall kunna spåras. Medlemsstaterna måste inrätta en datoriserad databas som innehåller information om alla nötkreatur och förflyttningar av nötkreatur. Kommissionen följer genomförandet av systemet för identifiering och registrering av nötkreatur i

medlemsstaterna genom Kontoret för livsmedels- och veterinärfrågors kontroller och ger rekommendationer vid behov.